

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

15 ŠOLA IN VRTEC

Sprejem prvošolcev na
POŠ Vogrsko

15 ŠOLA IN VRTEC

Prvi šolski dan na
OŠ Renče

15 ŠOLA IN VRTEC

Prvi šolski dan na
POŠ Bukovica

Kazalo

Beseda uredništva	stran	2
Županova beseda	stran	3
Kako smo praznovali	stran	4
Naše krajevne skupnosti	stran	11
Šola in vrtec	stran	16
Šport in rekreacija	stran	20
Povedali so nam	stran	33
Zgodovina naših krajev	stran	37
Ljudje, ki zaznamujejo čas in prostor	stran	38
Društva	stran	39
Sobivanje z naravo	stran	42
Ali smo starši otrokom za zgled	stran	43
Obvestila	stran	44
Razvedrilo	stran	46

Spoštovani bralec

Je zima in je noč. Poletju dan v ognju daje moč, ko pomlad zarji jutra v solzi sreče žitna polja riše, da le jesen prinesla modrost človeka globočin.

Človek je kot letni časi, ki riše in obarva platno časa z barvo trenutka, ki ga živi. Ko mu mavrica ponudi tisto najbolj enostavno, osnovno, se ne sprašuje, do kam bo segala črta njegove domišljije. Ona mu zaupa, ker ve, da je vsak pravi čas tisti, ki se zgodi. Kako lepo je biti mavrica, kako lepo je imeti rad vse, kar nas obdaja, kako lepo je videti in slišati bitje našega srca v sočloveku, kako lepo je biti črka, ki plemeniti in dopolnjuje zgodbo našega planeta. Mogoče je to le misel želje, ki jo živimo danes z mislijo na jutri, mogoče je to tihi vetrič, ki v sebi nosi upanje, mogoče je to le spomin na včeraj, ki buri naše strahove. Včeraj, misel, želja so kot krog, ki nas obdaja v upanju na zadovoljen in srečen danes, ki preraste v jutri. Kako malo je potrebno želji, da doseže cilj, se zavemo šele takrat, ko izmerimo dolžino poti, ki nas vodi do uravnovešenja naše želje in ne želje drugih. Hoja po poti želja pa hitreje mine v spremstvu upanja in doseže cilj, ko se odpovemo moči za njeno doseganje. Viharni časi, ko se pritiski ustrahovanja in izkazovanja moči čedalje bolj umeščajo v naša življenja, so kot sladki pelin, ki nas želijo opomniti, kako pomembno je biti hvaležen za to, kar imamo, in ne kritičen do tega, česar nimamo oz. bi lahko imeli. Živimo v trenutku jesenske čarobnosti, ki nas počasi vodi v čas novih pričakovanj in želja, v čas, ko sivino odstre ljubezen do sebe in sočloveka. To je vodilo v čas, kjer lastna svoboda dopušča živeti tujo svobodo, ko tuja neomajnost, drugačna miselnost ne ovira razvoja drugega, temveč ga spodbuja pri kreaciji vseh nas. Naj želja po svetlem prižge luč, naj upanje odstrani ovire, naj konec s hvaležnostjo in razumevanjem, odpuščanjem, sodelovanjem in enotnostjo dopusti ustvariti nove začetke. ●

 Irena Rován

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov Občinskega lista, ki ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno, je 1450.

Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga,
Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica,
Vesna Pahor, Mateja Ščuka, Irena Rován, Hana Šuligoj, Renata
Tischer in Denis Čotar

Lektoriranje: Anja Nikolavčič

Strokovni članki niso lektorirani s strani našega lektorja.

Oblikovanje in grafična postavitve: Matjash Matjaž Bizjak

Tisk: Grafika Soča d.o.o.

Datum izida glasila: 21. oktober 2021

Županova beseda

Spoštovane občanke, spoštovani občani,

v poletnem času smo ponovno zaživel in v veselje mi je, da se življenje postavlja v ustaljene tirnice izvajanja dela občinske uprave in ponovnega druženja z vami na raznih dogodkih po naši občini. Seveda so ukrepi prisotni in nujni in verjamem, da se bodo tudi ti kmalu umaknili. V ta namen bi se vsem vam rad zahvalil za njihovo upoštevanje in skrb, ki jo imamo drug za drugega.

Poletni utrip v Občini Renče-Vogrsko:

- Uspešno smo izpeljali Kolesarsko dirko po Sloveniji in se ponovno postavili na svetovni zemljevid športnih tekmovanj, kar je odlična promocija za naše kraje in turistično prepoznavnost.
- Izvedena je bila hitrostna rally dirka iz Renč proti Krasu in na Železna vrata.
- Izvajala so se razna športna tekmovanja in kulturne prireditve naših društev.
- Projekti po občini potekajo na področju urejanja vodovoda (Mohorini), asfaltacije cestišča (Vogrsko, Jazbine, Mali Dunaj), urejanja kolesarskih in sprehajalnih poti (od Prvačine do Renč, skozi glinokop in do mirnske občine), pločnik in nabrežina ob reki Vipavi potekata po dogovorjenih terminih (Bukovica, Renče), ostali projekti, predvideni za letošnje leto, bodo izvedeni do konca tega leta.

V sklopu največjega projekta vodovoda in kanalizacijskega omrežja smo preko pobjete pripravili vso potrebno dokumentacijo za razpis in jo posredovali na Ministrstvo za okolje in prostor. Načrtujemo, da v mesecu oktobru objavimo razpis za izvedbo del z vsemi soglasji pristojnih organov,

OBČINA RENČE-VOGRSKO

kar bi omogočilo, da bi z uvedbami v delo pričeli že letos.

Na občinski upravi smo se odločili, da v vzdušju pridobljenih sredstev s strani Evropske unije do naše države ter posledično regije in naše občine pričnemo s postopkom priprave Strategije razvoja naše občine za obdobje 2022–2027. To je dokument, ki je poglobitnega pomena za uspešno prijavo na razpise in realizacijo skupnih projektov, ki stremijo k razvoju naše občine in skupni blaginji življenja v njej. V ta namen bo do leta 2027 na razpolago veliko sredstev, toda potrebno je imeti pripravljeno strategijo z ukrepi in posledično projekti za izvedbo. Ker se prav v tem času pripravljajo tudi državne in regijske strategije, je pravi trenutek, da oblikujemo tudi strategijo razvoja. Delavnice

po vseh treh krajevnih skupnostih so že za nami in zahvaljujemo se vam za udeležbo in posredovanje vaših idej. Hvala tudi vsem, ki ste izpolnili anketo o zadovoljstvu s stanjem v naši občini. Za tiste, ki je še niste in bi radi izrazili svoje mnenje, bo anketa na spletni strani Občine Renče-Vogrsko dostopna še do konca novembra.

Z dobrim delom občinske uprave smo uspeli na državnem rebalansu pridobiti sredstva za obvoznico Volčja Draga v višini skoraj 10 milijonov evrov in ureditev državne ceste v Bukovici proti Biljam v višini 2,5 milijona evrov, ki se bo urejala v prihodnjih letih. Prav tako je v državnem proračunu predvideno tudi vlaganje v kolesarsko infrastrukturo.

Želim vam lepo in prijetno jesen ter veliko užitek v barviti naravi čudovitih krajev naše občine. •

Vaš župan
Tarik Žigon

Slavnostna seja in podelitev občinskih priznanj

Spoštovani svetnice in svetniki, prejemniki občinskih nagrad in priznanj, kolegi župani in podžupan iz sosednjih občin, podžupan, predstavniki občinske uprave, lepo pozdravljeni na naši slovesnosti ob občinskem prazniku Občine Renče-Vogrsko.

V veliko veselje in zadovoljstvo mi je, da smo se uspeli srečati na slavnostni seji Občine Renče-Vogrsko kljub težkim razmeram, ki so povezane z epidemijo in še trajajo. Zaradi epidemije bomo na tej slavnostni seji podelili nagrade za preteklo in letošnje leto.

Iskreno vam priznam, da sem se ob pričetku svojega mandata zavedal, da se bom soočal z različnimi težkimi problemi in izzivi, a niti v sanjah si nisem znal predstavljati, da bi se lahko soočili z globalno pandemijo, ki nas je priklenila v naše domove in dala zdravju popolnoma nov pomen. Ob tej priložnosti bi se rad zahvalil vsem **prostovoljcem, Civilni zaščiti in Prostovoljnemu gasilskemu društvu Občine Renče-Vogrsko** ter vsem občankam in občanom naše Občine za pomoč, skupno delo in predvsem za upoštevanje ukrepov v dobro vseh nas.

Toda kljub vsemu smo v preteklih dveh letih v občini uspeli realizirati naslednje projekte:

- obnovili in energetske smo sanirali POŠ Bukovica
- energetske smo sanirali Zadrudni dom Vogrsko, letos se bo pričela še notranja ureditev (pridobljeni sta bili gradbeno in uporabno dovoljenje objekta)
- obnovili smo cestne odseke v Bukovici in Renčah
- ob presenečenju, da so določeni občani v naši občini še brez pitne vode, smo hitro in učinkovito zgradili dva vodovoda v skupni dolžini 1,7 km in tako pripeljali pitno vodo do vseh občanov

Začeli smo največji infrastrukturni projekt v tem mandatu, to je obnova vodovoda in izgradnja kanalizacije, ki je v naši občini še nimamo. Za ta namen smo v letu 2019 pripravili vse projekte in pričeli s postopkom pridobivanja gradbenih dovoljenj. V letu 2020 smo pridobili gradbena dovoljenja – ob tej priložnosti se za dobro sodelovanje zahvaljujem Upravni enoti Nova Gorica. V istem letu smo podali vloge za kohezijska sredstva in prestali številne recenzije in dopolnitve, kar se nam je obrestovalo aprila letos, ko smo prejeli odločbo ministrstva za kohezijo v višini 1,7 milijona evrov nepovratnih sredstev. In tako bomo lahko objavili največji razpis v zgodovini naše občine v višini 3,5 milijona evrov za obnovo vodovoda in izgradnjo kanalizacije.

Poleg tega smo na področju turizma letos pridobili zeleni certifikat **Slovenia green destination**, s katerim smo našo Občino postavili na zemljevid zelene sheme Slovenije in trajnostne mobilnosti. Tudi nekateri naši ponudniki storitev so že vložili vloge in prejeli zeleni ključ ter izboljšali svojo ponudbo in s tem prihajajočim turistom in gostom omogočili bolj zeleno izkušnjo bivanja v naši občini.

Zaživela je gostinska ponudba na dveh lokacijah, in sicer na Vogrskem v zadrudnem domu in v Volčji Dragi na Lakenessu. Na kulturnem področju smo odprli dva muzeja, enega v Bukovici in enega v Renčah, tretji muzej na prostem je v izgradnji. Kmetijstvu smo dvignili sredstva v razpisih in spodbujali k samooskrbi.

Na področju gospodarstva se je industrijsko poslovna cona v Volčji Dragi v zadnjih dveh letih dobro dopolnila in pritegnila štiri nova podjetja. S tem smo v občini dobili 100 novih delovnih mest.

V tem mandatu smo v dobro občinskega razvoja in naših občanov začeli tudi s spre-

membo OPN, ki jo bomo zaključili še v tem mandatu in tako omogočili nove razvojne priložnosti v prihodnjem.

Vsega naštetega ne bi bilo, če ob sebi ne bi imel dobre ekipe, ki strokovno in z zanosom pripravlja projekte, ureja dokumentacijo in omogoča, da pride do izvedbe. Zato bi se ob tej priložnosti zahvalil celotnemu kolektivu občinske uprave Občine Renče-Vogrsko za ves trud in delo, ki ga vsak dan opravljate.

Upam si trditi, da smo občani lahko marsikomu dober zgled učinkovitega delovanja, sodelovanja, usklajevanja, preseganja političnih in ideoloških delitev. Ko gre za nas, za občane Občine Renče-Vogrsko in za naš nadaljnji razvoj znamo vedno stopiti skupaj. Ker to znamo in hočemo, lahko premostimo še tako velike težave.

Ta složnost in povezanost sta zakoreninjeni v vseh nas, ki smo odraščali v teh lepih krajih, dodatno pa smo jo potrdili še pred 15 leti, ko smo se odločili za samostojno pot.

Še enkrat želim poudariti, da je tako med občinami kot znotraj nje – med krajevnimi skupnostmi – ključno, da nismo le mejaši, ampak sodelavci in prijatelji. Da se zaselki povezujejo in ne kregajo, da se meje in tekmovalnost med krajevnimi skupnostmi opušča in tako združujemo in povezujemo ljudi. Da gojimo sodelovanje med nami in med občinami, da povečujemo število skupnih projektov s skupnimi cilji v skupno dobro vseh nas.

Ob tej priložnosti se za podporo zahvaljujem podžupanu **Alešu Furlanu**, članicam in članom **Občinskega sveta Občine Renče-Vogrsko**, pa tudi članicam in članom občinskih odborov in komisij in drugih delovnih teles ter svetov krajevnih skupnosti. Zahvaljujem se za složnost in sodelovanje v dobro vseh. Le skupaj smo lahko uspešni in učinkoviti.

Čenjenim nagrajenkam in nagrajen-cem pa še enkrat iskreno čestitam in se jim zahvaljujem za njihov trud in doprinos v naši občini. Vse dobro tudi pri nadaljnjem delu. •

Vaš župan
Tarik Žigon

in nagrad za leti 2020 in 2021

V sredo, 30. junija, je v Dvorani Angela Mlečnika v kulturnem domu v Bukovici potekala trinajsta slavnostna seja Občinskega sveta Občine Renče-Vogrsko ob praznovanju obletnice ustanovitve naše občine. V okviru obeleženja občinskega praznika so bila podeljena tudi občinska priznanja za leti 2020 in 2021 ter nagrade, podeljene v okviru Literarnega natečaja Moj kraj ima prav posebno ime.

Letos sicer teče že štirinajsto leto, ko se s slavnostno sejo Občinskega sveta in s podelitvijo najvišjih občinskih priznanj spominjamo ustanovitve Občine Renče-Vogrsko. Ker predpisani ukrepi za preprečevanje pandemije covid-19 v lanskem letu niso dovoljevali večjih prireditev, smo bili v občinski upravi nadvse veseli, da smo lahko letos vendarle podelili občinska priznanja tako letošnjim kot lanskim prejemnikom. Kljub sproščanju ukrepu na začetku poletja pa smo žal bili primorani udeležbo po priporočilih in ukrepih vlade omejiti samo na nagrajence, njihove spremljevalce, občinske svetnike in nastopajoče.

Slavnost je s himno otvoril **Moški pevski zbor Provox**, kulturni program v nadaljevanju pa je s prefinjeno noto oblikoval **Trobilni kvartet Pihalnega orkestra Vogrsko**. Prireditev je tako kot že večkrat do sedaj odlično in spretno povezovala **Kristina Mihelj**. Župan **Tarik Žigon** je v slavnostnem nagovoru najprej pozdravil goste in uvodoma izrazil veliko veselje in zadovoljstvo, da je občini kljub težkim razmeram, ki so povezane z epidemijo, uspelo organizirati slavnostno sejo s podelitvijo občinskih priznanj. V nadaljevanju je izpostavil, da se je ob pričetku mandata sicer zavedal, da se bo soočal z različnimi težkimi problemi in izzivi, da pa si niti v sanjah ni znal predstavljati, da bi se lahko soočili z globalno pandemijo, ki nas je priklenila v naše domove. Ob tej priliki se je zahvalil vsem **prostovoljcem**, **Civilni zaščiti** in **Prostovoljnemu gasilskemu društvu Občine Renče-Vogrsko** ter vsem občankam in občanom za pomoč in skupno delo, predvsem pa za upoštevanje ukrepov v dobro vseh. V nadalje-

vanju je predstavil realizirane projekte in pridobitve ter med drugim poudaril tudi pomembno vlogo občinske uprave. Z zaključnimi besedami je čestital nagrajencem in nagrajencem ter se jim zahvalil za trud in doprinos v naši občini.

Županu je nato pripadla čast, da je najprej podelil nagrade izbranim sodelujočim v Literarnem natečaju Moj kraj ima prav posebno ime, nato pa v imenu Občinskega sveta plakete za leto 2020 ter plakete, Izredno nagrado in Zlati grb Občine Renče-Vogrsko za leto 2021.

Podelitev nagrad v okviru Literarnega natečaja Moj kraj ima prav posebno ime

Namen natečaja, ki ga je organizirala Občina v sodelovanju z Uredniškim odborom Občinskega lista, je bil oživitvi imena krajev Občine Renče-Vogrsko tako, da dobijo svojo zgodbo o nastanku. Zapiso so bili lahko izmišljeni ali resnični, herojski ali ljubezenski ... Natečaj je potekal od konca maja do zadnjega dne preteklega leta. Komisija je izbrala tri nagrajence, ki so prejeli denarno in knjižno nagrado ter diplomu. Tretjo nagrado za zgodbo *In nastala je Volčja Draga* je prejel **Roland Tischer**, drugo nagrado za zgodbo *V prelepi kraj Bukovica* **Renato Gomišček**, prvo nagrado za zgodbo *Dobrava rečnih okljukov* pa je prejela **Karmen Kompara**.

Podelitev občinskih priznanj za leto 2020

Občinski svet Občine Renče-Vogrsko je na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja v letu 2020 podelil tri plakete Občine Renče-Vogrsko:

- 1. Ines Ropoša** in **Jože Ropoša** sta prejela Plaketo Občine Renče-Vogrsko za večletne izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti.
- 2. Društvo upokojencev Renče** je prejelo Plaketo Občine Renče-Vogrsko za večletne izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti.
- 3. Vogrinski vrtnarji: Vrtnarstvo Lija** in **Vrtnarstvo Petrovčič** sta prejeli Plaketo Občine Renče-Vogrsko za druge posebne primere, ki prispevajo k ugledu, razvoju in prepoznavnosti Občine Renče-Vogrsko.

Kaj so o nagrajencih povedali njihovi predlagatelji?

Ines in Jože Ropoša

Nekaj, kar se je začelo iz veselja do otroškega zbirateljstva (Ines je najprej zbirala razglednice, Jože pa stare kovance), je preraslo v resno in pravzaprav življenjsko delo zbiranja starih (in za zgodovino zanimivih) stvari. Nista se omejila, v njihnih

zbirkah najdemo znamke, razglednice, fotografije, knjige (predvsem zgodovinske), dokumente vseh vrst, podobice, skratka karkoli ocenita kot zanimivo, poskušata dobiti za svojo zbirko.

Njune zbirke so bile iz leta v leto večje, razglednic, fotografij, znamk, dokumentov več in več. Ne vesta števila, ker ne štejeta, ampak zbirata. Zakaj to delata? Ker želita, da se stvari ohranijo, da nam zgodovina spregovori in nas kaj nauči. Ne zanimajo ju rekordi, ampak sporočilo, vsebina.

Že dolgo sta člana Društva zbiralcev Ajdovščina-Nova Gorica, kjer aktivno sodelujeta pri različnih razstavah in drugih dejavnostih društva. Sodelujeta tudi z društvom Soška fronta.

Svojih zbirk in svojega znanja ne skrivata, ampak ga rada delita. Tako so nastale številne razstave doma in v tujini. Naštejmo samo nekaj krajev, kjer sta imela samostojne razstave, ali pa sodelovala z drugimi avtorji: Nova Gorica, Škofja Loka (tematika 1. svetovna vojna), Pordenone, Videm, Gorica (posledice prve svetovne vojne – pokopališča), večkrat na razstavi jaslic na Sveti Gori. V Ajdovščini sta sodelovala na številnih razstavah različnih tematik kot soavtorja. V sodelovanju z Društvom soška fronta sta pripravila Filatelistično in kartofilsko razstavo o patru Stanislavu Škrabcu in Franciškanskem samostanu Kostanjevica (na Kostanjevici), ki je bila nato razstavljena tudi v Goriški knjižnici Franceta Bevka (2019). V isti knjižnici je imela Ines leta 2015 razstavo Vesel božič in novo leto (božično-novoletno reliefno tiskane razglednice s konca 19. stoletja pa do konca prve svetovne vojne). Ines je za to zbirko prejela posebno nagrado in zlato medaljo. Tudi za več drugih zbirk je prejela več zlatih medalj na tekmovalnih filatelističnih razstavah.

Jože in Ines sta avtorja ali soavtorja več priložnostnih poštih žigov, štirinajstih razglednic (tudi z letalskimi posnetki) in več priložnostnih znamk, ki jih je izdala Pošta Slovenije.

Tudi v našem kulturnem domu v Bukovici smo lahko videli njuno gradivo in prispevek k zgodovini naših krajev, zlasti glede pošte v Volčji Dragi (razstava je bila postavljena tudi na Pošti Volčja Draga) ob 100-letnici neprekinjenega delovanja pošte v Volčji Dragi.

Oba sta sodelovala pri nastajanju zbornika *Iztrgano iz spomina* s tremi obsežnimi pri-

spevki o prvi svetovni vojni v Bukovici in Volčji Dragi, o zgodovini železnice v naših krajih in železniški postaji v Volčji Dragi ter o zgodovini župnije Bukovica. S fotografijami iz svojih bogatih zbirk sta obogatila slikovno gradivo zbornika. Jože je sodeloval tudi v uredniškem odboru.

Brez sence dvoma trdimo, da danes ni večjega poznavalca zgodovine časa 1. svetovne vojne na območju Bukovice in Volčje Drage in tudi celotne občine Renče-Vogrsko, kot sta Ines in Jože Ropoša.

- na zastopanju interesov starejših v odnosu do organov lokalne skupnosti, javnih služb in organizacij
- na sodelovanju z vsemi, ki lahko prispevajo k višji kakovosti življenja starejših ljudi
- izvajanje humanitarne dejavnosti (spodbujanje prostovoljstva, samooorganizacije) in medsebojne podpore ter pomoči med starejšimi in drugimi generacijami
- pretežno na področju socialnega varstva in v interesu ter korist članov društva

Čeprav nismo našli vsega, kar sta Jože in Ines Ropoša delala, smemo iz povedanega sklepati: Ines in Jože Ropoša sta nekaj posebnega. Sta človeka, ki iščeta resnico, iščeta starodavne pripovedovalce o preteklem času. Ti pripovedovalci so dokumenti, znamke, razglednice, kovanci, knjige ... nekaj, kar je res bilo, kar je obstajalo in niso zgolj pravljice ali miti.

Niti za razstave niti za svoje članke ali drug način sodelovanja nista prejela plačil. Še več, vse njuno delo – zbiranje, študij, pripravljanje razstav, prispevkov in druge aktivnosti – vse to Ines in Jože delata na lastne stroške. To počneta, ker je to njuna ljubezen – da bi zgodovina spregovorila. Kot bi rekel Cicero: »*Historia magistra vitae est.*«

Društvo upokojencev Renče

Društvo upokojencev Renče deluje od leta 1963 in združuje preko 400 članov.

Društvo deluje na veliko področjih:

- na medsebojnem povezovanju in sodelovanju za uresničevanje in usklajevanje skupnih interesov za izboljševanje kakovosti življenja svojih članov in drugih starejših

Poleg navedenih osnovnih nalog društvo kot edino v občini izvaja tudi program STAREJŠI za STAREJŠE za višjo kakovost življenja. Prostovoljke in prostovoljci pomagajo starejšim s sprehodi, prevozi k zdravniku, pospravljanjem in z druženjem. V preteklem letu je bilo opravljenih preko 2.400 prostovoljnih ur. Za prostovoljke in prostovoljce se vsako leto organizira usposabljanje za prostovoljna dela. Zveza društev upokojencev Slovenije je nekaterim prostovoljcem društva podelila priznanje za dolgoletno nesebično in požrtvovalno delo v društvu.

Vsak teden za člane organizirajo razne delavnice ročnih del, rekreacijsko telovadbo, nordijsko hojo, balinanje, pikado, igranje kart in ribolov. Člani in članice se redno udeležujejo športnih iger upokojencev severno primorske regije in iger na državni ravni, kjer člani društva osvajajo tudi medalje. Za dobro počutje članov društva je v poletnih mesecih enkrat tedensko organizirano enodnevno kopanje v Izoli. V spomladanskem in jesenskem času pa se člani odpravijo na enodnevne ali dvo-dnevne izlete po Sloveniji in tujini.

Delovanje društva je čutiti tudi v sodelovanju z ostalimi društvi upokojencev v občini, drugimi društvi v Krajevni skupnosti Renče, z osnovno šolo, Krajevno skupnostjo Renče ter društvom upokojencev iz pobratene občine Štarancan.

Vogrinski vrtnarji: Vrtnarstvo Lija in Vrtnarstvo Petrovčič

Dva ogromna rastlinjaka, vsak na svojem koncu vasi Vogrsko, dajeta slehernemu mimo vozečemu slutiti, da so v tem kraju doma tudi vrtnarji. Ob pričetku vrtnarske sezone nas tako leto za letom ob cesti pozdravijo številne mavrične barve, ki se bohotijo iz njihovih rastlinjakov.

Vrtnarstvo Lija se ponaša s 45-letno tradicijo. Ustanovitelj **Stanko Jarc** se je s prvimi začetki vzgoje sadik in cvetja preizkusil že v Prvačini in nato ob selitvi na Vogrsko dejavnost le še povečeval. Hčeri **Natalija** in **Kristina** se spominjata, da je oče po delu na Iskri popoldneve izkoristil za nabiranje zemlje na Čavnu in rejo deževnikov. Na ta način je pridobil najboljšo zemljo za vzgojo in razmnoževanje lastnih sadik – rož in zelenjave. Prvi dve leti dejavnosti sta tako Stanko in žena **Dragica** posvetila le pripravam najboljših sadik in večanju ponudbe. Ker so številne stranke kmalu prepoznale njuno kvalitetno delo, so pričeli s širitvijo rastlinjakov. V drugi polovici devetdesetih let pa sta vrtnarstvo uspešno prevzeli obe hčeri. Zaradi trenutne zakonodaje razmnoževanje lastnih sadik ni več mogoče, še vedno pa vse sadike, ki jih pridobijo, v rastlinjakih na sončnih terasah Brij sami vzgajajo v odrasle rastline in jih nato prodajajo v prodajnem centru v Lijaku. Skupno imajo osem rastlinjakov. Ti so skozi celo leto polni različnih rož – vse od marca pa do decembra. Njihov nabor

sega od cvetočih rož (znani so po izrednih pelargonijah, bršljankah, surfinijah, ciklamah in krizantemah) do sadik zelenjave, grmičevja in dreves. Mlajša od sester, **Kristina**, pa je prava umetnica v pripravi cvetličnih aranžmajev, ki jih ponujajo ob 1. novembru ter adventnih venčkov in božičnih dekoracij v decembrskem času. V višku sezone je v prodajo rož in zelenjavni sadik vpeta celotna družina – v rastlinjaku se znajdejo tri generacije žensk. Moški del družine pa sodeluje pri težjih opravilih, kot sta urejanje rastlinjakov na Brjah ali nalaganje kombija.

Vrtnarstvo Petrovčič ima svoje začetke na Vogrskem v devetdesetih letih prejšnjega stoletja. A ustanovitelj **Miloš Petrovčič** je bil takrat že pravi strokovnjak na tem področju. Bil je drugi, ki je v Novi Gorici odprl svojo cvetličarno. Na samo devetih kvadratnih metrih je na leto ustvaril tudi po 2.100 vencev in v času praznovanja dneva žena prodal do 8.000 nageljnov. Ker cvetličarne ni imel ogrevane, je, da bi ohranil svežino in kvaliteto rož, ob koncu delovnika vse rože prepeljal domov. Bil je prvi, ki je na Goriškem gojil rezano cvetje in v nasadu 6.300 vrtnic nabral tudi do 15.000 cvetov. V devetdesetih letih se je Milošu pridružila žena **Martina**, ki je še danes gonilna sila vrtnarije. Njihov prodajni rastlinjak ob cesti Volčja Draga–Vogrsko se razprostira na površini 1.250 kvadratnih metrov, ob njem pa so v lanskem letu postavili še 1.360 kvadratnih metrov novih vzgojnih rastlinjakov. Manjši prodajni rastlinjak imajo tudi v Čezsoči. Vsi rastlinjaki so eni najmodernejših v regiji, opremljeni z ogrevalnimi mizami, ki omogočajo vzgojo izrednih božičnih zvezd, mize imajo zaobljene robove, da se kupci ne poškodujejo, pod stropom so izobešene toplotne negorljive zavese, ki ohranjajo toploto v rastlinjaku na primer-

ni temperaturi, četudi bi bilo zunaj do -20°C . Investiranje v vrhunsko opremo in nenehna skrb za rastline žal terja številna odrekavanja, tudi dopustom. Gospodarica **Martina** namreč pove, da vsako rožo zaliva po občutku glede na vremenske napovedi in le tako vzdržuje kvaliteto. Teden dni nepravilnega zalivanja pa bi lahko pokvaril celo sezono in hkrati celoten vir dohodka. Zadnja leta je v pomoč pri vrtnarstvu aktivno vpet tudi sin **Martin**.

Obe vrtnarstvi – Vrtnarstvo Lija 45 let, Vrtnarstvo Petrovčič pa 30 let – sta zgodbi uspešnega malega gospodarstva na Vogrskem in v Občini Renče-Vogrsko.

Podelitev občinskih priznanj za leto 2021

Občinski svet Občine Renče-Vogrsko je na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja v letu 2021 podelil tri plakete, eno Izredno nagrado in Zlati grb Občine Renče-Vogrsko:

- 1. Albinca Pisk** je prejela Plaketo Občine Renče-Vogrsko za večletne izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti.
- 2. Rajko Lasič** je prejel Plaketo Občine Renče-Vogrsko za večletne izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti.
- 3. Nejc Kovačič** je prejel Plaketo Občine Renče-Vogrsko za večletne izjemne uspehe oz. vrhunske dosežke na posameznih področjih družbenih dejavnosti.
- 4. Angel Mlečnik** je prejel Izredno nagrado Občine Renče-Vogrsko za večletne vidne in pomembne dosežke na področjih družbenih dejavnosti.
- 5. Aleš Bucik** je prejel Zlati grb Občine Renče-Vogrsko.

Kaj so o nagrajencih povedali njihovi predlagatelji?

Albinca Pisk

Živimo v času, ko se ljudje slabo ali skoraj ne poznamo, niti sosedje med seboj ne. Posebej to velja za mesta, bloke, pa tudi na vasi se poznamo vse manj. Vendar, če v Bukovici ali Volčji Dragi pa tudi širše v naši občini omeniš Albinco Pisk, se skoraj ne more zgoditi, da bi je nekdo ne poznal. Verjamemo, da po dobrih stvareh.

Albinca se je rodila 16. oktobra 1948. Rodila se je v času, ko je bil ves svet po-

rušen, v času, ko so se v Evropi, Sloveniji in tudi naših krajih rane, ki jih je zadala morija 2. svetovne vojne, komaj začele počasi celiti. V takih časih ljudje živijo in delajo drugače kot v časih obilja. Ljudje se v bolečini med seboj objamejo, v stiski pa podajo roke in srca ter si med seboj pomagajo.

V takih časih je iz deklice v žensko zrasla Albinca. In tega, česar se je naučila kot otrok, ni pozabila niti v zrelih letih življenja. Sama sicer pove, da je bilo v tistih letih, ko sta bili na prvem mestu družina in služba, nekoliko manj časa za druge. Pa je vseeno našla čas za prostovoljno delo v kulturnem domu, sodelovala v Poravnalnem svetu KS, pomagala voditi računovodstvo za KS in še mnogo drugega.

Ne le, da je bila aktivna krvodajalka (več kot 50 x darovala kri), tudi pri delu v Rdečem križu kot organizaciji je bila aktivna vsa leta. In to zmeraj bolj, saj je pred poldrugim desetletjem prevzela tudi predsedovanje krajevni organizaciji **RK Bukovica-Volčja Draga**.

Po upokojitvi je v **Društvu upokojencev Bukovica-Volčja Draga** pred leti prevzela delo tajnice in od takrat aktivno sodeluje pri organizaciji in izvedbi številnih prireditvev in okroglih miz tako na krajevni kot občinski ravni.

Posebna zgodba je **Mešani pevski zbor Klasje**. Mnoge pevce je osebno povabila k sodelovanju in počasi je zbor zaživel ter iz leta v leto postajal boljši ... Bogatil je naša srečanja, proslave in druge dogodke z lepimi slovenskimi in drugimi pesmimi.

Leta 2014 se je podala tudi v lokalno politiko, ko je bila izvoljena v Občinski svet Občine Renče-Vogrsko ter zavzeto delovala kot občinska svetnica in članica v Odboru za družbene dejavnosti naše občine.

Zadnje leto jo je zaznamovalo tako kot vse nas. Pogreša balinanje s prijatelji, pogreša druženje. Pogreša nek varstveni delovni center za dnevno srečevanje svoje generacij.

Iz pogovora z njo in iz njenega dela lahko razumemo naslednjo življenjsko filozofijo Albinca Pisk: želi si, da bi bil ta naš svet lepši; lepši slovenski jezik, čistejša okolje, ne toliko revnih in osamljenih ljudi ... in predvsem, da bi se poznali, čutili in sočutili ...

Rajko Lasič

Rajko Lasič se udeležuje na različnih področjih družbenega življenja v domačem kraju in občini. V preteklih letih in desetletjih je zavzeto deloval na področju športa ter v organih krajevne skupnosti in občine.

Po poklicu je gradbeni tehnik in kot samostojni podjetnik že od leta 1989 – torej že 32 let – uspešno vodi dejavnost z desetimi zaposlenimi. Poleg gospodarske dejavnosti, ki zahteva celodnevno angažiranost, pa je vedno našel čas za športne in kulturne aktivnosti.

Že v mladosti je bil zapisan športu. Kot zagrizen mlad nogometaš je zavzeto treniral in za ekipo Renč dosegal vidne rezultate. Rajko je v tem času pomagal tudi goriškemu nogometnemu klubu in je štiri leta igral v prvi ligi. Zaradi poškodbe ni mogel več intenzivno igrati, zato se je leta 1988 podal v trenerske vode in vodil treninge za selekcije kadetov, mladincev in članov v Renčah in Biljah. Nogomet mu je pomenil zelo veliko, zato je v letih med 1998 in 2010 vodil **Nogometni klub Renče** kot predsednik.

Reka Vipava je od nekdaj vse Renčane vlekla k sebi. Tako se je Rajko pridružil vaterpolo ekipi, ki je takrat še trenirala pod mostom v Renčah. V letih med 1978 in 1980 je z vaterpolisti dvakrat zapored osvojil republiško lovoriko.

Rajko podpira vse družbeno življenje v krajevni skupnosti in se zavzema za večjo prepoznavnost in povezanost krajevnih skupnosti in vseh prebivalcev naše občine. Je izjemen organizator in vodja, vztrajen

in pogumen, predvsem pa odgovoren in spoštljiv. S svojim optimizmom in pripravljenostjo za vsako delo je veliko prispeval k razvoju in ugledu lokalne skupnosti.

V devetdesetih letih je bil član Sveta KS Renče ter od leta 1993 do 2000 tudi predsednik. V teh letih se je v Renčah zgodil praznik Mohorjevo na starem placu, ki ga še vedno praznujemo kot krajevni praznik. V času njegovega predsedovanja smo v Renčah odprli prostore zdravstvene ambulante. Delovati je začela tudi zobozdravstvena ambulanta.

V pobudah za nastanek nove občine je videl pomembno priložnost za nadaljnji hitrejši razvoj naših krajev, zato se je vključil v delovne priprave in se zavzemal za objektivno izmenjavo mnenj. V letu 2010 je bil izvoljen kot član občinskega sveta za mandat štirih let. Kvaliteta bivanja v naši občini je zanj pomembna, zato skozi različne funkcije sodeluje pri izboljšanju življenja v naši občini.

Prav zaradi navedenega je v letu 2011 sprejel funkcijo poveljnika **Civilne zaščite Občine Renče-Vogrsko** in jo opravljal do leta 2019. Prizadeval si je za vzpostavitev sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki jih civilna zaščita izvaja po zakonu. Kot poveljnik je operativno in strokovno vodil in usmerjal intervencijsko pripravljenost, kar je bilo vidno v večjih akcijah ob primeru poplav, raznih podoorov, požarov na širšem območju občine.

V tem času je kot poveljnik CZ podprl idejo o ustanovitvi gasilskega društva v naši občini. Pomagal je pri ureditvi gasilskega doma in pridobitvi sredstev za začetek delovanja gasilcev.

Ne moremo mimo njegove vidne vloge pri organizaciji vsakoletnega Tabora preživetja v sodelovanju z Osnovno šolo Renče tako na področju tehnične izvedbe v okviru Civilne zaščite kot tudi pri animacijah otrok na samem taboru na Kremancah nad Renčami.

Nejc Kovačič

Nejca Kovačiča večina pozna kot dirigenta **Pihalnega orkestra Vogrsko**, ki ga vodi od februarja 2016. Poleg tega pa je Nejc vsestranski trobentač, član skupine **Dej še en litro**, učitelj trobil v **Godbeniški šoli Vogrsko**, dirigent **Šolskega orkestra Vogrsko**, član **Il Disadattato e la sua orchestra**, učitelj trobil v Doberdolu in na **Glasbeni šoli Emila Komela Gorica** ter idejni vodja festivala Pojmo (z)godbo. Glasbo nosi v sebi, saj je odraščal v izrazito glasbeni družini.

Njegovo poučevanje je obsežno, saj se oča tako z učenci, starimi okrog 7 let, kot tudi s starejšimi člani pihalnega orkestra. Dirigiranje orkestroma od njega zahteva veliko mero iznajdljivosti, potrpežljivosti in predanosti. Biti mora učitelj, prijatelj, sodelavec, motivator in zgled obenem. In vse to mu dobro uspeva.

Leta 2015 se mu je skupaj s sestro **Kristino Saksida** porodila ideja za izvedbo otroškega pevskega festivala Pojmo (z)godbo. Želja po oblikovanju festivala novega formata, ki bi k sodelovanju pritegnili tudi otroke izven Godbeniške šolske Vogrsko, je prerasla v priljubljen festival, ki je poznan tudi izven občinskih meja. Namen je promovirati slovenske pesmi ter spodbuditi otroke in mladostnike k nastopanju ob spremljavi Šolskega pihalnega orkestra Godbeniške šole Vogrsko.

Nejc je bil dirigent Šolskega orkestra Vogrsko tudi v šolskem letu 2020/21. Taktirke ni izpustil niti v času koronakrize, saj je kljub omejitvam ustvarjal na daljavo in z mladimi izvedel decembrski nastop preko videoprenosa.

Prav tako se je dokazal z vodenjem Pihalnega orkestra Vogrsko. To dokazuje uspeh, ki ga je poleti 2018 dosegel v Filadelfiji v Kalabriji. Orkester se je tam udeležil 10. mednarodnega glasbenega tekmovanja, na katerem se je predstavil s štirimi skladbami in osvojil 87 točk ter se domov vrnil s srebrno plaketo. Nejc si zasluži posebno zahvalo za ohranjanje neprekinjenega delovanja orkestra tudi v času koronakrize, saj je Pihalni orkester

kljub situaciji namesto tradicionalnega božično-novoletnega koncerta uspešno izpeljal glasbeno voščilo in ga predvajal preko spleta. Posnetek si je ogledalo več kot 700 posameznikov. Ker tudi pustovanja ni bilo mogoče izvesti, je orkester pod Nejčevo taktirko pripravil video na YouTube kanalu, s katerim je na humoren način pripomogel k preganjanju zime; tudi ta posnetek je dosegel že skoraj 500 gledalcev in poslušalcev.

Pihalni orkester Vogrsko se bliža jubilej-nemu 90. letu obstoja. Preigranih ur je bilo nešteto in kot številčen podmladek orkestra kaže, jih bo tudi v prihodnosti prav toliko. Združiti različne generacije ni lahko. Če pa jih povezuje resnična želja po ustvarjanju glasbe in vodi izkušen glasbeni vodja, je tudi tako združevanje izvedljivo. Nejcu vse to uspeva, ker je predan svojemu delu ter zna s svojo energijo in srčno-stjo povezovati ljudi iz različnih generacij in tako ustvarjati nepozabne dogodke.

Prepričani smo, da je na podlagi zapisane-ga in vsega, kar je Nejc Kovačič sposoben prispevati k prepoznavnosti celotne občine, razvidno, zakaj je prejemnik občinskega priznanja. To je obenem potrditev uspešnosti njegovega dosedanjega dela in hkrati zahvala za predanost.

Angel Mlečnik

Angel Mlečnik se je rodil 4. avgusta 1926 v Bukovici na sedanji Mlečnikovi kmetiji. Otroška leta njega ter brata **Andreja** in sestre **Zorke** je zaznamovala italijanska okupacija naših krajev. Osnovno šolo je obiskoval v Bukovici, nato je nadaljeval s šolanjem na trgovski šoli v Gorici. Takratna Mlečnikova kmetija, ki jo je vodil **Angel Mlečnik starejši**, je bila za tiste čase zelo napredna, saj je leta 1940 prejela visoko priznanje kot druga najboljša kmetija v državi.

Oče Angel Mlečnik starejši se je dobro zavedal, kako pomembna sta izobrazba in znanje. Zato je sina Angela pošiljal na različne tečaje s področja sadjarstva, vinogradništva, živinoreje in mlekarnstva. Strokovno pa je Angela vse bolj zanimalo strojništvo – nova kmetijska mehanizacija.

Po kapitulaciji Italije leta 1943 sta se v življenju Angela Mlečnika stroka in šolanje postavila na stranski tir. Zgodila se je goriška fronta, zgodil se je požig vasi Bukovica in Volčja Draga. Angel se je vključil v narodno osvobodilni boj in deloval na različnih področjih boja za osvoboditev

izpod nemškega okupatorja.

Poleti leta 1946 najdemo Angela na upravno-političnem tečaju za delo na krajevnih ljudskih odborih. Prav na krajevnem odboru (KLO) Bukovica se je tudi zaposlil. A je prevladala njegova ljubezen do tehnike in kmetijske mehanizacije. Takrat še pod vodstvom očeta je bil leta 1946 poslan v Italijo, da poišče plug, ki bo primeren in dovolj kvaliteten za obdelavo kmetijskih površin v naših krajih. Plug naj bi zamenjal krampe, motike, pikone ... Plug, ki ga je Angel Mlečnik kot prvega pripeljal v naše kraje iz Italije, je danes razstavljen pred Biotehnično šolo v Šempetru. Enak plug je potem oral širom po Primorski in celo po nekdanji Jugoslaviji ... Ob ustanovitvi Kmetijske zadruge Simon Gregorčič Bukovica leta 1947 je postal vodja odseka za težko gradbeno mehanizacijo. Nadaljeval je izobraževanje na tehničnem področju, postal vodja Strojnega parka, kasneje pa direktor Strojnega parka v Kmetijskem kombinatu Vipava. Leta 1960 mu je Zbornica za kmetijstvo in gozdarstvo podelila diplomu za požrtvovalno delo v kmetijski strojni službi.

Obdobje, ko se je gradilo Kulturni dom Bukovica, je bilo še posebno zanimivo. Celoten projekt je vodil Angel Mlečnik starejši, ki pa je sina Angela vpeljal v vse pore projekta in verjetno je danes eden redkih, ki dobro poznajo potek dogajanja ob gradnji tako velikega projekta.

Ob poklicnem delu je bil Angel vedno tudi družbeno angažiran. Bil je med pobudniki mednarodnega sodelovanja KS Renče s Štarančanom, prav tako ima v imenu Zveze združenja borcev za vrednote NOB Slovenije, Krajevne organizacije Bukovica-Volčja Draga, še vedno stike s sorodno organizacijo borcev iz Sovodenj ob Soči. Deloval je tudi v številnih odborih, kot načelnik Narodne zaščite, predsednik Pobratenja.

Leta 1990 se je preselil nazaj v Bukovico, svoj rojstni kraj. Ostaja družbeno aktiven, sodeluje v društvu upokoencev, udeležuje se različnih srečanj in dogodkov. V različnih zbornikih je bilo objavljenih več njegovih prispevkov (npr. prispevek v zborniku **Bratje v svobodi**), tudi za druge medije je pripravil več prispevkov. Sodeloval je tudi pri Zborniku o KS Bukovica-Volčja Draga, njegovi krajši prispevki so bili objavljeni v različnih zbornikih. V osebni pogovoru je Angel še posebej poudaril, da mu je ob vsem njegovem poklicnem in družbenopolitičnem delova-

nju vedno stala ob strani in ga podpirala njegova žena **Frančiška**.

Aleš Bucik

Aleš Bucik je vsem občanom dobro poznan kot prvi župan Občine Renče-Vogrsko. Njegovo županovanje je trajalo tri zaporedne mandate – 12 dolgih, a zelo produktivnih let.

V letu 2006 je bil Aleš Bucik izvoljen v funkcijo župana tedaj novoustanovljene Občine Renče-Vogrsko. Vendar to še ni bila institucija, kakršno si predstavljamo ob besedi občina – potrebno jo je bilo še ustvariti. S ciljem ustvariti odličen servis za občane je bilo potrebno pripraviti osnovne akte, zaposliti uslužbenke v občinsko upravo in urediti poslovne prostore. Bucik je imel znanje, pogum, dobro ekipo, pa tudi kanček sreče. Ob nastopu funkcije je namreč bil že izkušen podjetnik, bil je v tistih letih in tistem življenjskem obdobju, ko mu energije in zamisli ni manjkalo, člani občinskega sveta so dihali kot eno, člani krajevnih skupnosti so bili zagnani in kooperativni in z dobrim nosom za ljudi je z leti uspel v občinski upravi zaposliti ljudi, ki so bili kompetentni in kompetentni ter so prepoznali njegove vrednote in mu skoraj vedno sledili. In tako je občina dobila zalet.

V prvi vrsti je poskrbel tudi za družbeno življenje, saj je veliko dal na povezovanje. Društva – kulturna, športna, stanovska – je spodbujal k sodelovanju na način, da so vsi postajali vedno boljši. Tekmovalnost je bila pomembna, ponosen je bil na uspehe občinskih športnikov, kulturnikov in vseh, ki so posegali po visokih rezultatih. A zavedal se je, da je prava vrednost v pripadnosti in zato je posebno mesto zasedalo škuljanje. Za dan vstaje slovenskega

naroda, 22. julija, je organiziral škuljado, ki je postala tradicionalna.

V nadaljevanju so predlagatelji poudarili tudi zasluge Aleša Bucika na področju kulture, promocije Zorana Mušiča, izdajanju vseh vrst literature. Bucik je in je bil človek, ki je znal iz vseh iztisniti najboljše za dosego skupnih ciljev. Preko 1000 obiskov je imel na govornih urah v času županovanja in tudi mlade je spodbujal k druženju.

Njegov posluh in ostro oko, odličen spomin in neverjetna iznajdljivost so mu pomagali, da je našel rešitve za zadeve, ki so se leta zdele nerešljive. Tako je npr. po dolgem času bilo izdano gradbeno dovoljenje za renško obvoznico. Kulturni dom v Bukovici je prišel v last občine in krajevne skupnosti, dvorana je dobila uporabno dovoljenje, poskrbel je, da so se preuredili vrtci in šole, da so se uredili sakralni objekti, že v letu 1993 je začel z obnovo Dvorca Vogrsko.

Predlagatelji so predlog zaključili z bese-

dami: Aleš Bucik ni bil samo župan, bil je dober gospodar s poslušom za ljudi, družbo, kulturo in krajino, in zato ima in bo imel posebno mesto v zgodovini naših krajev.

Zahvala nagrajencev

V imenu vseh prejemnikov nagrad in priznanj se je Občinskemu svetu in županu zahvalil prejemnik Zlatega grba Aleš Bucik. Uvodoma je izrazil zadovoljstvo nad dejstvom, da je občina v tem mandatu nadaljevala z realizacijo projektov, ki so bili zastavljeni v prejšnjih mandatih. V nadaljevanju je poudaril, da je za razvoj in izboljševanje družbene ureditve in odnosov potrebno ohraniti znanja in izkušnje ter jih nenehno nadgrajevati, v preteklosti smo namreč družbo velikokrat razstavili in družbeni sistem nato na novo vzpostavljali, kar pa prav gotovo ne vodi v smer napredka. Kot je še dodal, pa lahko za nadgrajevanje in izboljševanje našega razvoja največ naredimo predvsem s sodelovanjem, povezovanjem in nadgrajevanjem, najprej seveda v domači občini, nato pa v celotni slovenski družbi.

Kot češnja na torti ...

Uradnemu delu, ki so ga zaključili pevci MoPZ Provox s prelepo slovensko Domovina, mili kraj, je sledilo še skupinsko fotografiranje na zunanji ploščadi, ki so ga prav nagajivo zaznamovali člani Pihalnega orkestra Vogrsko; v ritmu koračnice so namreč strumno prikoračali na ploščad in jo svojemu dirigentu Nejcu Kovačiču v čast podeljenemu priznanju prav pošteno zagodli ... •

Občinska uprava
Bogo Rusjan

Vogrsko, vas sredi rimske ceste

Krajevna skupnost Vogrsko vsako leto junija tradicionalno organizira krajevni praznik, na katerem se predstavijo domača društva, srečamo se krajani, skupaj kakšno rečemo in se malo poveselimo. Letos pa se je čas krajevnega praznika obeležil na poseben način – v času, ko bi se sicer odvijal krajevni praznik, sta naselji Vogrsko in Dombrava dobili čisto svoj film.

Vogrini so rade volje združili moči in na pobudo predsednika KS Vogrsko **Nejca Gorjana** je nastal kratek promocijski film *Vogrsko, vas sredi rimske ceste*, ki si ga lahko ogledate na spletnem kanalu YouTube. Od ideje do končnega izdelka so sodelovali **Krajevna skupnost Vogrsko, Kulturno turistično društvo Vogrsko (Pihalni orkester Vogrsko, Vokalna skupina Lijak 1883 - Vogrsko, Vokalna skupina Vogrinke, Šolski pihalni orkester Vogrsko, Godbeniška šola Vogrsko), Športno društvo Škulja Vogrsko, Podružnična osnovna šola Vogrsko in Zavod za turizem Nova Gorica in Vipavska dolina.**

Poleg njih so s svojim znanjem in idejami priskočili na pomoč še drugi vaščani, ki so tudi navedeni v zahvali na koncu filma. Za snemanje in montažo je poskrbel **Studio Cimet**.

V kratkem promocijskem videu je pravzaprav težko strniti vse, na kar smo v svojem kraju ponosni. Tako smo želeli v kratkem času pokazati čim več – od zgodovine do dejavnosti in ostalih zanimivosti naše-

ga kraja. Že sam naslov videa nosi svoj pomen, saj morda kdo ne ve, da je v času rimskega imperija čez Vogrsko potekala znamenita rimska cesta iz Ogleja v Ljubljano, cesta Aquileia–Emona. Cesta je potok Lijak prečkala 200 m južno od današnjega mostu, se med Gotardovimi in zadružnim domom povzpela v Britof in se potem, kot še danes spustila v Replje.

V videu boste slišali, od kod je vas dobila ime, kako se je oblikovala struga potoka Lijak in kakšne zgodbe so ob tem nastale. Videli boste glavne znamenitosti, kot so domača cerkev, šola, dvorec, kakšne možnosti za rekreacijo so na tem območju in katera društva krajani s skupnimi močmi sooblikujemo in s tem poskrbimo, da se imamo lepo doma in drugod.

Zagotovo boste izvedeli kaj novega ali se pri ogledu počutili (zelo) ponosne, da živimo na tako lepem območju, kjer lahko vsak najde nekaj zase. Kliknite na *Vogrsko, vas sredi rimske ceste*, ne bo vam žal. ●

 Jasna Živec
 Studio Cimet

Mohorjevo 2021 v Renčah – pestro in zanimivo

Kljub enoletnemu premoru je letos Mohorjevo, domači praznik z etnološko vsebino, ponovno zaživel pestro in zanimivo – kot vedno. Za slovesen začetek smo poskrbeli že na praznični predvečer, ko smo se zbrali ob obnovljeni štirni na starem placu v Renčah. Srečanje je uvedel **Moški pevski zbor Provox**, ki se vedno prijazno odzove vabilu. Članom pevskega zbora se ob tej priložnosti še posebej zahvaljujem za prizadevnost in umetniški prispevek. Tudi v Renčah se z različnimi dejavnostmi naše osnovne šole, krajevne skupnosti, društev, organizacij in posameznikov trudimo ohranjati istovetnost in kulturno dediščino naše vasi.

Ni torej naključje, da smo se letos zbrali ob obnovljeni štirni na starem placu. Vodnjak je kot vir življenja in je vedno

predstavljal prostor druženja. Naj bo tako tudi v našem primeru. O vsem tem in o uresničitvi zamisli o štirni je z lepimi besedami spregovorila **Florida Petelin**, predsednica Sveta KS Renče. Pomemben del prireditve pa je bila tudi razglasitev dobitnika letošnjega priznanja Krajevne skupnosti Renče. Dobitnik priznanja je postal **Janko Martinuč** od Žigonov, ki je zaradi lastnega entuziazma in predanosti gradbeni stroki skupaj z družino v delu njihove nekdanje domačije uredil muzej zidarstva in ga poimenoval *Kantúan rianških zidarjev* – Prostor renških zidarjev. Prireditve na starem placu smo zaključili ob zvokih harmonike. Igral in recitiral nam je **Tai Žnidarčič** in večer se je končal ob lepi glasbi, v prijaznem druženju in prijetnem kramljanju.

Na Mohorjevem tradicionalno sodelujejo tudi renški in drugi športniki. V petkovem večeru je bil na vrsti nogomet, ko so nastopili domači tekmovalci. V goste so povabili veterane pobratenega Štaranca in dogajanje v športnem parku je bilo veselo. Že v sobotnem jutru pa so se izkazali kolesarji, ki so na svojih »konjičkih« jurišali na Trstelj. Mnogi domačini so z vzkliki in aplavzi navdušeno pospremili že šesti tradicionalni kolesarski podvig, kar je

kot vedno

športnikom vlivalo novih moči in še večji zagon. Približno trideset kolesarjev, ki so dosegli cilj, je na strmih vzponih dokazalo svojo dobro pripravljenost in borbenost.

Poleg športnega dogajanja se je po končani kolesarski dirki odvijal tudi kulturno in zgodovinsko obarvan dogodek v počastitev ustanovitve osemdesete obletnice Osvobodilne fronte slovenskega naroda. Prireditev v organizaciji **Krajevnega odbora Združenja borcev za vrednote NOB Renče** je potekala na Kremancah nad Renčami, kjer so v začetku julija 1941 na konferenci komunistov, tigrovcev in drugih rodoljubov pozvali primorsko ljudstvo v boj proti fašizmu za svobodo in lepšo prihodnost. Dobro obiskani prireditvi, ki jo je vodil in umetniško sooblikoval mladi Tai Žnidarčič, je prisostvoval tudi **Giorgio Nogherto**, predsednik Zveze borcev (ANPI) iz pobratenege Štarancana, slavnostna govornica je bila **Katjuša Žigon**, domačinka in predsednica Združenja borcev za vrednote NOB Nova Gorica, domačin in predsednik KO ZB Renče **Miran Pahor** pa je predstavil knjigo *Poziv k uporu*, ki jo je za to priložnost tudi uredil in opremil s komentarji. S kleno in občuteno pesmijo je prireditev obogatil in s primorsko himno vzneseno zaključil Moški pevski zbor Provox.

Sobotne aktivnosti so se nadaljevale z odprtjem mednarodne slikarske razstave v Kulturni dvorani Renče. Zelo zanimivo in motivno bogato razstavo so pripravile članice likovne sekcije domačega kulturnega društva. Po obisku razstave si je marsikdo priznal, kako lepe in zares vredne ogleda so bile številne likovne izpovedi ljubiteljskih slikark.

Tudi v športnem parku je veselo žuborelo. V goste smo namreč povabili številne posameznike in društva, ki so sooblikovali vaško tržnico in na njej pričarali živahno vzdušje. Številni proizvajalci od blizu in daleč so predstavili pestro ponudbo izdelkov od umetelnih steklenih izdelkov do vseh vrst meda, suhe robe, kozmetičnih preparatov, sira, bižuterije, oljčnega olja... Prostor za zdravstvenim domom je bil kot nalašč za prijazno druženje, nakupovanje ali za opazovanje stojnic in zbiranje informacij o predstavljenih izdelkih in aktivnostih vaških društev. Člani **Varstveno delovnega centra Nova Gorica** so na ogled postavili in prodajali svoje domiselne izdelke, članice **Rdečega križa** so nas razvajale z domačimi dobrotami, ki so jih ljudje hitro pokupili in s tem pokazali, kako cenijo doma pripravljene slaščice... Vaški možje so se pomerili v briškoli, otroški vrvež na napihljivem gradu in ob slastni sladkorni peni pa je pridodal poseben čar dogajanju.

Z veseljem povejmo, da je vaško prireditev tudi letos obiskal **Riccardo Marchesan**, župan pobrate-

ne občine Štarancan, s soprogo **Ornello Tabani** in sodelavko **Saro Paronitti**, ki so se sproščeno pogovarjali s številnimi prijatelji in znanci iz Renč.

Ob zvokih glasbene skupine **Primavera** smo lahko zaplesali na košarkarskem igrišču in glasba je odmevala še pozno v noč. ●

✍ Vesna Pahor
📷 Neva Pahor, Matjaž Bizjak,
Bojana Mozetič Francky

So ljudje, ki jim je preprosto treba reči hvala

Upoštevali znane zdravstvene razmere v državi, je bila izvedba renškega krajevnega praznika 2021 pod resnično velikim vprašajem. A nam je kljub vsemu tudi letošnje Mohorjevo lepo uspelo. Ob tej priložnosti bi se radi tudi osebno zahvalili vsem, ki so pri organizaciji in izvedbi dogodkov kakorkoli pomagali:

- pri pripravi in otvoritvi štirne na starem placu s podelitvijo priznanja KS,
- pri prijateljski nogometni tekmi s Štarancanom,
- pri kolesarskem jurišu na Trstelj,
- pri proslavi ob osemdeseti obletnici OF na Kremancah,
- pri odprtju slikarske razstave v Kulturni dvorani,
- pri Tržnici in popoldanskem Mohorjevem v športnem parku ...

Posebej se zahvaljujemo **Prostovoljnemu gasilskemu društvu Renče-Vogrsko**, **Društvu KUL-TU-RA Renče**, **Nogometnemu društvu Renče**, članom **Sveta KS Renče**, **Moškemu pevskemu zboru Provox**, **KO Združenja borcev za vrednote NOB Renče**, **KO Rdečega križa** in **glasbeni skupini Primavera**.

Hvala tudi vsem ostalim udeležencem dogodkov. Skupaj nam je uspelo. Vidimo se naslednje leto.

Florida Petelin, predsednica Sveta KS Renče in
Vesna Pahor, predsednica društva KUL-TU-RA Renče

Krajevni praznik Bukovica in Volčje Drage 2021

Krajevni praznik v **Krajevni skupnosti Bukovica-Volčja Draga** praznujemo 19. septembra v spomin na dogodke septembra leta 1943. Določili smo, da bo letos krajevni praznik s slavnostno akademijo 18. septembra na ploščadi Kulturnega doma Bukovica. S pripravami smo začeli v juniju v upanju, da ne bo prepovedi zaradi ukrepov epidemije. Sestavili smo program prireditve z nastopajočimi, športno tekmovalstvo, razstavo izdelkov **Bojana Ožbota** in pogostitev s plesom. A v ponedeljek, 13. septembra, smo na svetu KS po tehtnem premisleku zaradi zaostritve ukrepov krajevni praznik odpovedali.

V okviru krajevnega praznika pa so bila izvedena tekmovalstva v balinanju in škulji. V torek, 14. septembra, so člani **balinarske sekcije iz Bukovica-Volčje Drage** izvedli že sedmi prijateljski mini balinarski turnir mešanih četvork. V vsaki ekipi sta tako tekmovali dve ženski in dva moška. Tekmovalja na balinišču v Renčah se je udeležilo pet ekip, in sicer Vrtojba, Prvačina, Renče in dve ekipi Bukovica-Volčja Draga. Medalje, prehodni pokal in tolažilne nagrade za četrto in pet mesto smo podelili po končanem tekmovalstvu na balinišču.

Medalje so osvojili:

- 3. mesto – bronasta medalja: ekipa Bukovica-Volčja Draga 1, za katero sta tekmovala dva zakonska para – **Marta in Franc Abram** ter **Lenka in Vojko Turel**
- 2. mesto – srebrna medalja: ekipa iz Vrtojbe v sestavi **Ameilija Faganel, Vida Šturm, Edi Bitežnik** in **Oskar Kerševan**
- 1. mesto – zlata medalja: ekipa Prvačine, za katero so igrali **Štefka Janežič, Andrejka Humar, Marjan Volk** in **Darjo Šekli**

Predhodni pokal ima eno leto v hrambi Prvačina.

V sredo, 15. septembra, se je pod viaduktom na Vogrskem odvijalo tekmovalstvo v škuljanju dvojic. Tekmovalo je osem ekip: ekipa Vogrsko 1, Veterani, Jezero, Klobuki, Škulja, Trjak, Bdj in Jagri. Tekme so se odvijale popoldan do pozno v noč. Pokale in tolažilne nagrade smo podelili po končanem tekmovalstvu na igrišču.

Pokale so osvojili.

- 3. mesto: Klobuki v sestavi **Milovan Gregorič** in **Dušan Masten**
- 2. mesto: Bdj v sestavi **Simon Kokelj** in **Simon Chiabaj**
- 1. mesto: Vogrsko 1 z **Jožefom Hvalico** in **Davorinom Petrovčičem**

Vsem tekmovalcem se zahvaljujemo za udeležbo, dobitnikom medalj in pokalov čestitamo, vsem ekipam pa kličemo: »nasvide-

nje prihodnje leto«.

V soboto so delegacije položile vence na obeležja padlim v NOB na pokopališču, pri spomeniku, na Svečeričevem hribu in Svetem Otu.

Vsako leto se ob krajevnem prazniku spomnimo na jubilate 80- in 90-letnike. Tako smo jih tudi letos obiskali na domovih. Podarili smo jim plaketo, šopek rož in knjigo – za 80-letnike *Odstrta Bukovica*, za 90-letnike zbornik *Iztrgano iz spomina* – ter jim zaželeli zdravja.

Leta 1941 rojeni, ki so ali bodo v letošnjem letu praznovali 80 let, so **Jožef Bonutti, Emilija Mask, Ana Krpan, Milena Lovec, Ciril Konjedic, Franc Sluga, Marta Žižmond, Ivanka Vodopivec** in **Vincenc Arčon**. Leta 1931 rojeni, ki letos praznujejo 90 let, so **Lidija Mozetič, Ivanka Keber, Helena Bramec, Marija Kamenšek** in **Jožef Gregorič**. Vsem jubilentom želimo obilo zdravja in izrekamo iskrene čestitke.

Člani sveta **Krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga** vsem krajanom in krajanom čestitamo v upanju, da se v letu 2022 vidimo na tradicionalnem krajevnem prazniku.●

✍ Srečko Špacapan

Sprejem prvošolcev na POŠ Vogrsko

Prvi september in z njim začetek novega šolskega leta sta za nami. To pa je bil prav poseben dan za šest otrok, ki so postali prvošolci na **Podružnični šoli Vogrsko**.

Učenci in učiteljice smo jim pripravili slavnostni sprejem. Razveselili smo jih s pristrčnim programom, ki sta ga povezovali lutki Lili in Bine. Ni manjkalo niti pesmic ubranih glasov otroškega pevskega zbora podružnične šole, deklamacij in seveda nagovorov učencev in njihovih staršev. Povabljeni so nagovorili vodja podružnične šole **Nadja Pahor Bizjak**, ravnateljica

OŠ Šempeter **Rosana Pahor** in župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon** ter jim s prijaznimi besedami dali podporo in drobne nasvete ob tem pomembnem dogodku. Kljub temu da so časi drugačni in posebni, skušamo v naši šoli živeti čim bolj normalno po že utečenih tirnicah. Hvala vsem staršem, ki ste tako vašim otrokom kot nam učiteljem v teh časih v oporo. Verjamemo, da nam bo skupaj uspelo, da se bodo otroci šolanja na naši šoli spominjali po lepih trenutkih. Veselo v novo šolsko leto. •

 Helena Hvala Prah
 Hana Šuligoj, arhiv POŠ Vogrsko

Prvi šolski dan na OŠ Renče in POŠ Bukovica

Prijazno jutro nam je na prvi šolski dan pripeljalo 37 sončnih obrazov, 25 učencev v Renčah in 12 v Bukovici. S svetlečimi šolskimi torbami na ramenih so prvič prestopili šolski prag.

Da niso to le želje po nečem novem, ampak nova realnost, so potrdili starejši učenci, ki so prvošolcem kot znak vključenosti v šolsko skupnost okrog vratu zavezali rumeno ruto. Učence je v novo življenjsko obdobje s pozdravom pospremil župan Občine Renče-Vogrsko **Tarik Žigon**, tudi sam oče dveh učenk naše šole, ki iz prve roke čuti, kaj pomeni biti učenec naše šole.

Skupaj je v matični in podružnični šoli v šolskem letu 2021/22 okroglih 300 učencev. Učencem želimo, da bi jim nikoli ne zmanjkalo radovednosti, delavnosti, strpnosti in sprejemanja različnosti. Znanje, ki ga bodo pridobili na tej poti, naj bo dobra podlaga za njihove poklice in njihovo bodočnost. •

 in OŠ Renče

Septembrski novičnik – POŠ Bukovica 1. in 2. e

Kulturni dan – sprejem prvošolcev

V sredo, 1. septembra, je dvanajst prvošolcev **OŠ Renče** oziroma njene **podružnične šole Bukovica** pogumno prestopilo šolski prag. Medse sta jih v šolsko skupnost sprejeli sedmošolki **Katarina** in **Tjaša**. Zbrane sta nagovorila tudi ravnatelj **Bogomir Furlan** in župan **Tarik Žigon**.

Še posebej se je prvošolcev razveselilo osem drugošolcev, ki bodo v letošnjem letu njihovi sošolci, saj vsi skupaj sestavljajo kombinirani oddelek 1. in 2. e razreda.

Po kratkem gusarsko obarvanem kulturnem programu so novopečeni šolarji v družbi svojih učiteljic **Barbare Mugerli** in **Nike Kodrič** ponosno sedli na ladjo in odpelui v deželo znanja. Tam jih je pričakalo kamišibaj gledališče in predstava Gusarji ne hodijo v šolo. Z zanimanjem so spremljali malega gusarskega junaka in njegove šolske pripetljaje, še z večjim navdušenjem pa so se podali na lov za skritim zakladom. V njem so našli učna gradiva, ki jih je zanje varoval nihče drug kot gusarski papagaj Nande. Nadobudni šolarji so se takoj preizkusili v reševanju prve naloge in jo izvrstno opravili. Ob tako zagnanih šolarjih

se je odlično počutil tudi Nande, zato je sklenil kar ostati. Celo leto bo učiteljicama pomagal deliti modrosti, učencem pa bo po potrebi priskočil na pomoč.

Tehniški dan – urejanje in razporejanje

Četrtek, 2. september, je bil dan za urejanje šolskih potrebščin in pripomočkov ter pospravljanje učilnice. Poglejte, kakšne škarje imam ... Jaz imam tako ravnilo, ki se prepogne ... To je pa moja radirka ... In glej, kako briše. Tako se odpira moja peresnica ... To so bile le nekatere izmed izjav, s katerimi so

navdušeni učenci hiteli razkazovati vsebino svojih torb in likovnih škatel. Malo manjše je bilo navdušenje, ko je bilo potrebno vsako izmed teh malenkost označiti, poimenovati, urediti in tudi pospraviti. Po začetni zmešnjavi pa je bila ob zaključku pouka tudi ta naloga opravljena in stvari so našle svoje mesto v torbi, omari, na polički ali v garderobi. Urejena učilnica je kazala zadovoljstvo, čas pa bo pokazal, ali bodo otroci svoje pripomočke pospravljali ali jih bo mogoče odnesla kakšna muca.

Športni dan – vodne igre

V petek, 3. septembra, je učence ves dan spremljala misel na počitnice, kajti na programu so bile igre v vodi. Športno opremo so ob pomoči staršev pripravili že doma, zato je v šoli sledil le še kratek

pregled in nekoliko daljši razgovor o skrbi za varnost. Vožnja z avtobusom do mestnega kopalnišča v Novi Gorci je minila v napetem pričakovanju in že je bil na vrsti skok v vodo. Učenci so učiteljicam in sošolcem navdušeni razkazovali plavalno znanje, ki so ga pridobili med poletjem. Tako si je veliko plavalcev že prislužilo prvo letošnjo nalepko zlatega sončka. Sončen dopoldan, poln vodnih radosti in brezskrbnega otroškega smeha, je žal prehitro minil in kot bi mignil so bili učenci nazaj v šoli.

Dan zlate knjige

Kot vsako leto smo tudi letos obeležili dan zlatih knjig in začeli novo bralno leto. Prvošolce in drugošolce POŠ Bukovica je knjižničarka učiteljica **Mojca** že dva dni prej, v sredo, 15.

septembra, povabila na pravljичno urico, kjer so zbrano prisluhnili dogodivščinam sovice Oke. Po poslušanju je učence povabila k branju in sodelovanju v vseslovenskem tekmovanju za bralno značko, prvošolce pa dodatno razveselila z darilom ZPMS. Ti so v dar dobili slikanico Miroslava Košute **Ponikalnice**, v kateri se skriva kar petinsedemdeset ugank. Potek tekmovanja, ki se zaključi 2. aprila na mednarodni dan knjig za otroke, sta jim v nadaljevanju podrobno predstavili učiteljici, ki se že veselita njihovega pripovedovanja.

Knjigoljubi v knjižnici

V petek, 17. septembra, je POŠ Bukovico prvič v tem šolskem letu obiskala potujoča knjižnica. Nanjo so se v okviru RaP interesne dejavnosti Knjigoljubi še posebej pripravili učenci 1. in 2. e. Z izpolnjeno vpisnico so se po kosilu povzpeli v težko pričakovano knjižnico na kolesih in postali njeni člani. Izkaznik tokrat še niso prejeli, izposoja knjig pa je kljub ukrepom NIJZ uspešno stekla.

V torek, 21. septembra, je sledil tudi prvi letošnji obisk šolske knjižnice. Čeprav je bila knjižnica šolarjem poznana, saj so jo obiskovali že v vrtcu, pa so je tokrat spoznali v nekoliko drugačni luči. Seznanili so se namreč s čisto individualno izposajo knjig.

Odperta vrata knjižnice jih bodo na POŠ razveseljevala ob torkih in četrtek, mentorica Barbara pa se bo skupaj s knjižničarko Mojco trudila, da bi jih želja po branju vanjo pogosto zapeljala.

Dan slovenskega športa

Petek, 24. septembra, je bil dan praznovanja. Tokrat je praznoval slovenski šport. Po krajšem pogovoru o uspehih naših športnikov,

v katerem so se nekateri učenci izkazali za prave poznavalce in zagrizene navijače, so se učenci z učiteljicama odpravili razgibavat na bukovoško polje. Šolsko trim progo so osvojili z izmeničnim tekom in hojo. Skupaj z učiteljicama so ugotovili, da bo sicer potrebno še nekaj vaje, ampak konec leta bi omenjeno progo lahko že pretekli čisto vsi. »Bomo,« so obljubili mladi športniki iz 1. in 2. e.

Skrb za zdrave zobe

V sredo, 27. septembra, sta učence obiskali medicinski sestri iz zobozdravstvene preventiva Nova Gorica in jim pripravili učno uro Kako skrbeti za zdrave zobe. Že posebej jih je pritegnil prikaz pravilnega čiščenja zob. Gospa **Nelida** jim je tudi predala sporočila

zobne miške Zare, ki učencem sporoča, da še vedno zbira izpadle otroške zobke. V zahvalo jim odpiše in tudi priloži darilce. Otroci o zobni miški Zari že veliko vedo, zato jim je ni potrebno posebej predstavljati, da pa bi jo lahko spoznali tudi starši, je zanje pripravila Facebook profil z imenom Zobozdravstvena preventiva Nova Gorica.

Pohod na Lakeness

V četrtek, 30. septembra, je bil na vrsti krajši pohod, na katerega so se učenci pripravili kar v šoli. Ko so v vrečke za športno opremo zložili sendviče in sok ter robčke, so se te v hipu spremenile v mini nahrbtnike. Učiteljica je za slajši pohod dodala bombone in po hitrem preobujanju in oblačenju so bili učenci pripravljene na odhod. Cilj je bil brez težav dosežen. Malici v naravi je sledila še igra na igralih in seveda vrnitev v šolo. Učiteljici sta ocenili, da so učenci v dobri kondiciji in da bo lahko naslednji pohod že malo daljši. •

Barbara Mugerli
 Nika Kodrič

Prihod tetke Jeseni

Vsako leto isti čas pride v našo malo vas slikarka, znana dobro vsem, ime ji je tetka Jesen.

Tudi letos nas je v **Vrtcu Bukovica** obiskala posebna gospa – tetka Jesen. Z barvami je obarvala listje na drevesih in s košaro, polno jesenskih dobrot, obdarila naše otroke. Otroci so ji zapeli pesmice o jeseni,

ona pa jim je v zahvalo podarila obesek Pozdravljena, jesen.

V svojih igralnicah so se otroci posladkali s sadjem, ki ga je prinesla tetka Jesen. Za zaključek dogajanja smo na zunanjih površinah vrtca prepevali pesmi o jeseni in tako zaključili ta poseben dan. •

Taja Klančič
 Arhiv POŠ Bukovica

Športno dopoldne v vrtcih Bukovica in Renče

Šmrk, šmrk, šmrk. Tudi letos smo športno popoldne s starši v okviru Malega sončka morali izpustiti. Da pa so se otroci vseeno poveseleli na drugačen način kot pri športnih uricah, smo v obeh vrtcih izpeljali športno dopoldne.

Zaradi vseh ukrepov v povezavi z omejevanjem covid epidemije smo bili časovno precej omejeni, pozorni pa smo morali biti še na primerne razdalje med skupinami. Vaje so bile zato postavljene v obliki vadbe po postajah, skupine pa smo

razpolovili, da je bila vadba bolj intenzivna.

Začeli smo s primernim ogrevanjem in poleg poligona odtekli še kros. Na postajah pa smo se spoznavali in preizkusili v nekoliko drugačnih vajah kot običajno.

Na koncu najboljši vedno prejmejo kolajno – tokrat vsi. •

Samo Nanut
 Arhiv OŠ Renče

Prvi šolski dan malo drugače

Z letošnjimi devetošolci smo prvi šolski dan začeli malo drugače. Namesto v šolo smo se z vlakom odpravili proti Jesenicam. Od tam nas je pot vodila še nekaj kilometrov strmo navzgor do Javorniškega Rovta, kjer se nahaja ČŠOD Trilobit. Tam smo preživeli tri dni, namenjene športu in učenju v naravi, predvsem pa druženju.

Tovrstna šola v naravi pri nas do sedaj ni bila praksa v devetih razredih, zanjo pa smo se odločili zaradi trenutnih razmer, ki naša življenja krojijo oziroma hromijo že tretje šolsko leto. In res, otroci so tri dni preživeli zunaj – opravili so kar nekaj pohodov, se preizkusili v lokostrelstvu, veslanju na umetnem jezeru pred domom (stalna letna temperatura 6 stopinj), raziskovali biotsko raznovrstnost okoliških vodnih površin, se seznanjali z začetki železarstva in delovanjem hidroelektrarne

ter spoznavali fosile, po katerih je dom tudi poimenovan.

Pred domom so urejene športne površine, kjer so se v prostem času odvijale nogometne, košarkarske in še mnoge druge družabne preizkušnje, velik izziv pa je otrokom predstavljala plezalna stena.

Po vrnitvi z raznih dejavnosti na terenu nas je vsakič pričakala odlična pojedina. Še posebej je vsem ostala v spominu večerja ob tabornem ognju, kjer smo si sami na ognju popekli dobrote.

Predvsem pa Center šolskih in občolskih dejavnosti Trilobit odlikuje osebje, predano svojemu poslanstvu, ki na prepričljiv način v taborniškem duhu pri otrocih krepi odnos do sebe, drugih in narave, najboljše učilnice na svetu. •

✍ Mojca Saksida
📷 Arhiv OŠ Renče

Projekt trajnostna mobilnost v Vrtcu Renče in Vrtcu Bukovica

Trajnostna mobilnost vključuje hojo, kolesarjenje, uporabo javnega potniškega prometa in alternativne oblike mobilnosti. Njen cilj je zagotavljanje učinkovite in enakopravne dostopnosti za vse, pri čemer je poudarek na omejevanju osebnega motornega prometa in porabe energije ter spodbujanju trajnostnih potovalnih načinov.

V projektu je sodelovalo 96 otrok obeh vrtcev iz šestih skupin, starih od 1 do 6 let. Vsaka skupina je projekt izvedla na svoj način, vendar s skupnim ciljem – skrb za naše okolje zaradi onesnaženosti ozračja in za dobro naših najmlajših generacij.

Vzgojiteljice **Tanja Rejc, Vesna Špacapan, Katja Ukmar, Nina Furlan Balič, Sara Marušič** in **Ivana Remec** smo projekt predstavile na roditeljskih sestankih. Starši so bili nad tem navdušeni in so se z veseljem odzvali naši prošnji za aktivno sodelovanje. Ker nas je zanimalo, kateri način prihoda v vrtec uporablja večina staršev, smo jim vzgojiteljice pred samim začetkom izvajanja projekta razdelile ankete. Po pregledu rezultatov anket smo ugotovile, da v našem vrtcu večina staršev in otrok za prihod v vrtec uporablja avtomobil in da se za ta način prihoda v vrtec odloča zato, ker se jim zdi pot za hojo ali kolesarjenje predolga in ker se ta način prihoda v vrtec sklada z rutino in obveznostmi ostalih družinskih članov.

V ospredje smo postavile odnos do lastnega zdravja in okolja, v katerem živimo. Kot izhodišče za nadaljnje dejavnosti smo uporabili zgodbo in igro Beli zajček. Spoznali smo, da pridemo v vrtec na različne načine, največkrat pa prav z avtomobilom. Pogovor smo zato napeljali na onesnaževanje zraka in okolja, ki je posledica prevelike prometne obremenjenosti ob vsakodnevni uporabi avtomobilov. Namen dejavnosti je bil tudi spodbuditi starše k spreminjanju

potovalnih navad s kolesom, skirojem, rolerji, mestnim potniškim prometom ali peš in posledično k zmanjševanju motoriziranega prometa v okolici vrtca. Nekatere družine se zaradi oddaljenosti bivanja od vrtca tja pripeljejo z avtomobilom. V tem času so starši parkirali stran od vrtca in se del poti z otroki opravili peš.

Izvedbo igre Beli zajček je vsaka skupina izvedla po svojih zamislih. Nekatere skupine so naredile skupnega velikega sivega zajčka, v drugih skupinah pa je vsak otrok izdelal svojega. Na njega so lepili bele kroge različnih velikosti (odvisno od tega, kako so prišli v vrtec). Tako je zajček ponovno postal bel. Skupine so igro izvajale en ali dva tedna. S pomočjo zgodbe in igre Beli zajček smo otroke motivirale in navdušile, da skupaj s starši poiščejo okolju prijazen način prihoda in odhoda v in iz vrtca.

Otroci iz **Vrtca Renče** opažajo, da:

- je nasproti vrtca preozek pločnik za pešce,
- starši parkirajo svoje avtomobile na avtobusni postaji pri šoli in na pločniku pred vrtcem,
- je na trgu nevarno za kolesarje,
- potrebujemo pot (cesto) za kolesarje,
- bi v bližini vrtca potrebovali večji parkirni prostor ...

Otroci iz **Vrtca Bukovica** opažajo/so povedali, da:

- avtomobili morajo parkirati na parkirišču pri vrtcu,
- stacionarni radar, ki opozarja hitrost vozil, nam pokaže, koliko hitro gredo vozniki,
- vozniki avtomobilov in tovornjakov morajo paziti na kolesarje in pešce,
- avtomobili morajo biti na parkirišču parkirani po vrsti na označenih mestih,
- v ulici bi morali biti ležeči policaji,
- pogrešamo prehode za pešce,
- predlagamo, da bi naredili pločnik, da bi lahko odšli na sprehod proti kraju Bilje,
- v avtu moramo biti privezani in moramo sedeti v stolčkih,
- pri cesti ni table »pozor pešci«,
- otroci lahko gredo čez cesto le v spremstvu staršev,
- v Bukovici bi postavili semafor blizu dreves in hiše,

- avtomobili v bližini vrtca ne smejo voziti hitro,
- avtomobili ne smejo voziti po kolesarski poti,
- vozniki avtomobilov se morajo ustaviti pred preходом za pešce, da gredo lahko ljudje na drugo stran,
- vozniki morajo upoštevati prometne znake ...

Otroci so pridobivali izkušnje, kako sami in drugi ljudje vplivajo na naravo in kako lahko dejavno prispevamo k varovanju in ohranjanju naravnega okolja. V vrtec ali domov so tako hodili peš, s kolesom ali skirojem. Ob tem so se pogovarjali, izdelovali plakate in različne izdelke. Otroci so se seznanjali z varnim vedenjem v prometu preko sprehodov, opazovanja prometnih znakov, vožnje s skiroji in kolesi na vrtčevskem igrišču, spoznavali semafor preko igre, ogledali so si potniški vlak ... Prepevali so pesmi, povezane s prometom in voznimi sredstvi, se igrali različne igre na cestni preprogi, s sestavljanji kamij, železnico.

Projekt smo slavnostno zaključili z otvoritvijo razstave v sredo, 23. junija, ki si jo je ogledal tudi gospod župan **Tarik Žigon**. Otroci so mu pokazali, kaj vse so ustvarjali čez leto in kaj so se naučili v času trajanja projekta. Razstava je na ogled v prostorih Občine Renče-Vogrsko.

Kljub temu da je šolsko leto zaznamovalo zaprtje vrtcev zaradi virusa, smo projekt izpeljali tako, kot smo si ga zamislili. Verjamemo, da smo s številnimi različnimi dejavnostmi pripomogli k bolj zdravemu načinu življenja in predvsem skrbi za okolje. ●

 Koordinator projekta
Mojca Črnolagar Merljak
 Arhiv POŠ Bukovica

Dirkaški vikend v naši občini – MAHLE Rally Nova

Tadej Simčič in Kristjan Širok

Vasja Miklavčič in Martin Černigoj

Kljub posebnim razmeram, ki so v zadnjem poldrugem letu precej ohromile naša življenja, so se nekateri, predvsem športni dogodki naposled le izvedli. Če nas je poletje pozdravilo s kolesarsko dirko po Sloveniji, je v začetku septembra, ko so sončni žarki začeli izgubljeni svojo moč, na naših goriških cestah zadišalo po pregreth gumah in bencinu.

9. MAHLE Rally Nova Gorica se je odvijal od 9. do 11. septembra na območju šestih občin: Kanal, Nova Gorica, Brda, Renče-Vogrsko, Miren-Kostanjevica in Komen. Najdaljši slovenski rally, dolg kar 384 kilometrov, je bil četrta postaja državnega prvenstva in hkrati mednarodna prireditev, saj so na dirki nastopili tudi predstavniki Italije, Hrvaške, Avstrije, Francije, Madžarske in Nemčije. Rally je bil del FIA evropskega pokala in sodi v najvišji mednarodni rangiran rally v Sloveniji. Zahtevna 17 kilometrov dolga preizkušnja nad Renčami je bila novost letošnjega tekmovanja in prav zaradi delnega dogajanja v občini Renče-Vogrsko ima ta dogodek za nas poseben pomen, saj se je kaj takega na naših tleh zadnjič zgodilo v daljnih osemdesetih letih prejšnjega stoletja.

Ker omenjeni šport ni bil nikoli podrobneje predstavljen v našem glasilu, smo mu tokrat namenili zaslužno pozornost.

Med nastopajočimi 82 dirkalniki so bili tudi predstavniki iz naše občine. V Clio RS sta tekmovala Renčana **Vasja Miklavčič** in **Martin Černigoj**. Vozniku **Kristjanu Široku**

v Peugeotu 306 pa je ovinke skrbno bral **Tadej Simčič**, Renčan, ki zadnja leta živi v Volčji Dragi.

Za našo občino je dogodek imel največji pomen v soboto, 11. septembra, ko so spretni dirkači pridno ubirali ovinke na progah Banjšice, Ravnica in Renče. Lepo vreme je pripomoglo k velikemu številu obiskovalcev, ki so si izbrali različne zanimive lokacije za spremljanje dogajanja. Tekmovanje je zaključilo 52 posadk.

In kako so se odrezali naši predstavniki? Za Vasjo Miklavčiča in Martina Černigoja se zahteven rally žal ni zaključil po njihovi pričakovanjih. Med celotnim tekmovanjem so ju pestile težave. Že v petek sta imela težave s predrti pnevmatikami na hitrostni preizkušnji (HP) Lig. V drugem krogu, ko sta hotela pridobiti zamujeni čas, sta doživela nesrečo in tako končala petkov del dirke. Po pregledu škode na dirkalniku se je ekipa odločila, da bo avto popravila za sobotni del rallyja, saj je bila velika želja odpeljati domačo hitrostno preizkušnjo nad

Renčami. Vso noč se je ekipa trudila popraviti škodo na dirkalniku in to jim je tudi uspelo, saj je bil dirkalnik v soboto ob 8. uri nared v servisni coni v Kromberku. Na žalost pa se tudi sobotni del ni odvil po načrtih, saj ju je tehnična okvara ustavila prav na domači HP Renče.

Kristjan Širok in Tadej Simčič, ki skupaj sodelujeta že od leta 2014, sta začela dobro, a sta na sredini prvega dne tekmovanja žal morala odstopiti zaradi okvare hladilni-

Tadej Simčič in Kristjan Širok

Martin Černigoj in Vasja Miklavčič

Gorica 2021

Tadej Simčič in Kristjan Širok

Vasja Miklavčič in Martin Černigoj

ka olja. Avto sta bila primorana pripeljati v bokse, kjer so ga mehaniki pripravili za naslednji dan. V soboto sta bila v diviziji 3 na četrtem mestu in tretja v pokalnem prvenstvu. Z nekaj sreče sta dirko pripeljala do konca in dosegla tretje mesto v diviziji 3 in drugo mesto v pokalnem prvenstvu.

Rally vozniki – ljubitelji hitrih in drznih voženj

Kdo predstavlja barve rallyja v Občini Renče-Vogrsko?

Vasjo Miklavčiča od Merljakov je v dirkaške vode pognala želja po adrenalinu. Prvič ga je sprostil na gorsko hitrostni dirki (GDH) v Sevnici leta 2005, ko je po progi popeljal z najetim Fiatom Seicentom in se že takrat povzpela na tretje mesto. Za avtošport sta ga navdušila oče **Darko**, ki je zelo uspešno tekmoval v off road dirkah, in brat **Tadej**, ki je bil tudi večkratni državni prvak v gorsko hitrostnih dirkah. Po dveh sezonah je Seicenta zamenjal za

Suzuki Swift, s katerim je odpeljal tudi prvi rally s sovoznikom Martinom Černigojem. Leta 2010 je od brata Tadeja odkupil Renault Clio RS, ki ga vozi še danes. V tem času je zamenjal dva sovoznika, najprej mu je družbo delal Tadej Simčič, nato **Leon Vodopivec**. Od leta 2017 naprej ponovno sodeluje z Martinom Černigojem. V svoji karieri je doživel kar nekaj uspehov. Leta 2005 je s 16 leti postal državni mladinski prvak v gorsko hitrostnih dirkah. Uspeh je ponovil tudi leta 2008, ko je dirkal z močnejšim Suzuki Swiftom. Postal je državni prvak v mladinski razvrstitvi, kot tudi v prvi diviziji. Leta 2009 je opravil vozniki izpit in začel voziti rallyje ter že prvo sezono postal državni prvak v mladinski kategoriji do 21 let. Leta 2019 je osvojil dvojni naslov državnega prvaka v diviziji 3 in 4 v slovenskem državnem prvenstvu. Da vse poteka, kot je treba, skrbi ekipa mehanikov: **Žiga Carli, Igor Cotič** in brat Tadej, ki teden pred dirko preživijo veliko ur v delavnici. Vasja bi še posebej rad pohvalil Žigo Carlja, ki je pripravljen priskočiti na pomoč ob vsaki uri. V teh časih, ko je za ta šport sponzorje zelo

teško pridobiti, je iskreno hvaležen vsem, ki mu nesebično stojijo ob strani. Kar se tiče adrenalina, se 32-letnik poleg rallyja ukvarja še z off road dirkanjem. V prostem času je vnet lovec v domačem Lovskem društvu Fajti hrib, večino časa pa porabi za vodenje družinskega podjetja. Kar se da, veliko časa preživi z družino, kjer skupaj s partnerko **Nejo** svoja sinova uvaja v svet adrenalina, tako kot je njega in brata vpeljal oče. Če bi Vasja imel možnost, bi si rally v Novi Gorici, še posebno domačo hitrostno preizkušnjo Renče, želel odpeljati z dirkalnikom razreda R5 in poskrbeti za šov na renčanski cesti. Vasja si želi, da bi mu po dolgih letih uspelo nastopiti z novim močnejšim dirkalnikom. Clia vozi že 11 sezon in avtomobilski razvoj je že zdavnaj prehitel njegovo tehniko.

Martin Černigoj iz Renč je v vode rallyja zašel kot pomočnik v pripravi dirkalnika za gorsko hitrostne dirke leta 2006. Sedaj 33-letnik se je najprej preizkusil v off road hitrostnih preizkušnjah, svoj prvi rally pa je odpeljal leta 2008 v Ajdovščini, ko je bil sovoznik Vasji Miklavčiču. Med letoma

Na Kremancah

Vasja Miklavčič in Martin Černigoj

Na Kremancah

2009 in 2017 Martin v rallyju ni bil aktiven, nato pa se je spet pridružil Vasji, saj pravi, da z drugim najbrž nikoli ne bi tekmoval. Najprej sta tekmovala s Suzukijem Swift GTI, nato pa s Cliom RS. Njegov največji uspeh je naslov državnega prvaka leta 2019 v diviziji 3. Če bi imel možnost, bi z veseljem odpeljal rally v Monte Carlu z dirkalnikom svetovnega ranga – s Hyundaiem ali Toyoto. Martin nima začrtanih ciljev za prihodnost. Pravi, da je treba uživati v trenutkih, saj nihče ne ve, kaj nas čaka jutri.

Tadej Simčič (36) je svoja otroška leta preživel pri Lukežičih, a se je pred nekaj leti z družino preselil v Volčjo Drago. V mladih letih se je ukvarjal z nogometom, a je pri 19 letih zaradi poškodbe kolena nogometne čevlje postavil v kot. Pravi, da ga je že kot otroka veselil vonj po bencinu in da je vedno rad spremljal rally tekmovanja. Leta 2007 ga je nekdanji sodelavec in dolgoletni rally voznik **Teo Žniderčič** vprašal, ali bi se priključil v njegovo posadko kot mehanik. Brez zadržkov je povabilo sprejel. Med pripravami na eno izmed tekmovanj mu je Teo predlagal, naj si uredi licenco za vožnjo, saj bi jo lahko potreboval. Tako je leta 2008 kot sovoznik **Miranu Kavčiču** (Renault Clio Williams) zaplaval v rally vode. Kasneje je kot sovoznik sodeloval z Vasjo Miklavčičem (Suzuki Swift, Renault Clio RS), **Simonom Trobcem** (Fiat Punto, Peugeot 106 Rally), **Grego Premrlom** (Rover MG) in **Kristjanom Širokom** (Peugeot 306 S16), s katerim sodeluje še sedaj. Dve dirki je opravil tudi kot voznik Škode Fabie 1.4. Tadej se lahko pohvali, da je leta 2010 postal državni prvak med sovozniki v diviziji 3. Pravi, da bi, če bi imel možnost, rad peljal vsaj en rally za svetovno prvenstvo z dirkalnikom WRC, kar je seveda želja vsakega rally voznika in sovoznika. Za prihodnost pa si želi, da bi lahko odpeljal še veliko dirk od starta do konca in seveda pridobil še kakšno dobro uvrstitev.

Fantje so enotni, da je rally zelo specifičen in drag šport, ki se ga ne more vsak udeležiti. Rally zahteva tudi svoj čas. Vsi trije so zelo hvaležni, da imajo možnost tekmovali in seveda dobre prijatelje mehanike. Ti običajno pripravljajo avtomobil, tako da lahko voznik in sovoznik v miru opravljata svojo nalogo (urejanje dokumentacije, popis proge ...). Veliko gre iz lastnih sredstev. Brez sponzorjev pa nikakor ne bi šlo, saj z donacijami ogromno pomagajo. Vsekakor pa ima veliko vlogo volja do tega športa, podpora družine, prijateljev in navijačev ob progah. Če je avto v dobrem stanju, se priprave začnejo približno 14 dni pred tekmovanjem. Pred vsako dirko je treba dirkalnik pripraviti, ga v celoti pregledati, zamenjati določene dele, ki so najbolj na udaru, in pripraviti, da na dirki vse funkcioni- ra, kot je treba. Ko je dirkalnik pripravljen, ga je treba testirati, če vse deluje brezhibno. Dan pred dirko se pripravi še oprema, potrebna za tekmovanje, v kombiju so naložene vse potrebščine, avto je postavljen na prikolico in naslednji dan je odhod proti tekmovalnemu kraju. Seveda pa je rally šport, kjer se avtomobil priganja do meje in se vseh okvar ne da preprečiti, zato je ekipa pravih mehanikov potrebna

tudi v servisni coni na dirki.

Med našimi občani je še četverica ljubiteljev hitrosti, ki se je pred leti veselo podila po cestah in dosegala zavidljiva mesta na rally tekmovanjih.

Tadeja Miklavčiča je tako kot brata Vasjo že v otroških letih oče Darko okužil z bencinskimi športi, saj je tudi sam vozil off road. Kot 19-letnik je leta 2004 peljal svojo prvo gorsko hitrostno dirko v Sevnici z dirkalnikom Suzuki Swift. Leto kasneje pa se je podal še na rally, ki je potekal v Kopru. Vsa leta je bila Tadejeva sovoznica

Tadej Miklavčič in Petra Volk

Dejan Ščuka in Marko Kavčič

Tadej Miklavčič in Petra Volk

Ana Gorkič

njegova partnerka in prav tako Renčanka **Petra Volk**. Kasneje sta Suzukija zamenjala za Renault Clio RS. Tadej je bil v letih 2005, 2006 in 2007 državni prvak v gorsko hitrostnih dirkah, s Petro pa sta bila leta 2009 državna prvaka v rallyju (druga divizija). Leto kasneje sta zaključila s tekmovanjem in si ustvarila družino. Rally še spremljata, v naslednjem letu imata v načrtu odpeljati še nekaj rallyjev z na novo obnovljenim dirkalnikom. Njuna največja želja pa je odpeljati legendarni Rally Legend v San Marinu. Tadej se zadnja leta ukvarja s popravili avtomobilov, vulkaniziranjem in obnavljanjem starodobnih vozil.

Dejan Ščuka je odraščal v Tomačevici pri Komnu, ljubezen pa ga je pred več kot 10 leti pripeljala v Renče. Z rallyjem se je 39-letnik začel ukvarjati leta 2005, ko je začel tekmovati v Yugo pokalu. V tem času je odpeljal tudi nekaj gorsko hitrostnih dirk. Zatem je bil sovoznik Sežančana **Mladena Stepanoviča**, s katerim sta večkrat zmagala na Hrvaškem. Leta 2007 se je Dejan pridružil kraškemu klubu Gas Kras – Gold Club Racing Team. Z voznikom **Markom Kavčičem** iz Lipe sta sezono sklenila na tretjem mestu v drugi diviziji. Že naslednje leto sta fanta postala državna prvaka v takrat najmočnejše zastopani diviziji državne-

ga prvenstva, drugi diviziji. Istočasno sta uspešno nabirala točke tudi za evropsko prvenstvo Mitropa pokal (Srednjeevropski pokal). Dejan je v skupnem seštevku osvojil največ točk med slovenskimi tekmovalci in s tem postal tretji najboljši sovoznik v omejenem evropskem pokalu. Z rallyjem je zaključil leta 2011, še vedno pa redno spremlja dogajanje. Zadnja leta se je posvetil spretnostnim vožnjam s terenskimi vozili (off road), kjer je tudi uspešen.

Kraševka **Ana Gorkič**, ki zadnjih deset let s partnerjem Tadejem Simčičem in sinom živi v Volčji Dragi, se spominja, da se je kot otrok vedno družila s fanti, igrala pa je vsega po malem, košarko, odbojko, vendar nič resnega. Kasneje je imela veliko prijateljev, ki so imeli doma mehanično delavnico in avto, s katerim so se podili po kraških cestah. Ko se je eden izmed njih odločil narediti licenco za rally, jo je povabil, naj se mu pridruži. Z veseljem je sprejela povabilo in kaj kmalu, leta 2002, je odpeljala svoj prvi rally. Začela je z Yugom, kajti takrat so bili zelo popularni, v diviziji jih je bilo okoli 15, mogoče kakšen več. Bil je boj do zadnje sekunde. Prvi voznik je bil **Andrej Mrak** iz Idrije, s katerim sta bila skupaj dve sezoni in požela

Ana Gorkič in Slavko Komel

kar nekaj lepih uvrstitev, nato je prisledla k Mladenu Stepanoviču (Peugeot 106, Rover MG), sledila sta **Matija Bizjak** (Škoda Fabia 1.4) in Grega Premrl (Rover MG). Ana meni, da je bil vrhunec njene kariere sodelovanje z legendarnim **Slavkom Komelom** (Peugeot 206 RC). Odpeljal jo je na rally v Srbijo in tam je spoznala tisti pravi čar dirkanja in vožnje po ovinkih. S Komelom sta odpeljala tudi rally v Idriji z njegovo legendarno Opel Astro. Leta 2011 se je preizkusila tudi v gorsko hitrostni dirki v Ilirski Bistrici (Zastava Yugo) in dosegla tretje mesto. Ponosna je, da je lahko spoznala Slavka Komela in se naučila marsikaj zanimivega o dirkah. Sicer pa je na tekmovanjih dosegla dve prvi mesti, štiri tretja mesta in nekaj drugih mest. Ko je spoznala Tadeja, sta bila oba v svetu rallyja. Prijateljstvo je preraslo v ljubezen. Leta 2011 je zanosila in takrat odpeljala svoj zadnji rally v Poreču na Hrvaškem. V sebi ima še vedno željo, da bi še enkrat sedla na sovoznikov stol in se zapeljala skozi ovinke. Meni, da je bilo včasih lažje dirkati, saj je v današnjih časih postalo vse cenovno zelo drago. Zaradi pomanjkanja časa dirke spremlja le občasno, zagotovo pa v družbi svoje družine. ●

Dejan Ščuka

Mateja Ščuka
 Denis Čotar, Kaja Bizjak, osebni arhiv predstavnikov rallyja

Tekmi v skokih z male prožne ponjave

V septembru sta potekali dve tekmi v skokih z male prožne ponjave. Če bodo razmere dopuščale, načrtujemo v oktobru v Renčah še tretjo, zadnjo tekmo v tej disciplini v tej sezoni.

Državno prvenstvo v skokih z male prožne ponjave

V Kopru se je 18. septembra v dvorani Bonifika odvijalo državno prvenstvo v skokih z male prožne ponjave. Na prizorišču so tokrat imeli dostop samo športniki in trenerji, gledalci pa žal ne.

Državno prvenstvo je potekalo za kategorije starejše deklice, starejši dečki, mladinke, mladinci, članice in člani. Mlajše kategorije (cicibanke, cicibani, mlajše deklice, mlajši dečki) so nastopili ločeno, njihovi rezultati pa niso šteli v državno prvenstvo.

Ekipno so cicibanke osvojile peto mesto. Pri cicibanih je **Tai Šinigoj** osvojil bronasto medaljo, **Massimiliano Bon** četrto mesto, **Vid Kobal** pa peto mesto. V konkurenci mlajših dečkov si je **Mark Martinuč** prislužil drugo mesto, **Kristjan Ferjančič** pa tretje mesto. To je bilo skupaj z rezultati ostalih cicibanov dovolj za ekipno zlato. Pri starejših dečkih sta **Enej Lango** (prvo mesto) in **Matic Bremec** (drugo mesto) premagala vse konkurente. S tem sta osvojila naslov državnega prvaka in državnega podprvaka. Tudi ekipno so starejši dečki zasedli prvo mesto. Med mladinkami je najvišje mesto (peto) dosegla **Veronika Žvanut**. Ekipno so bile mladinke četrte. V konkurenci mladincev je **Patrik**

Nemec osvojil bronasto medaljo, ekipno pa so bili mladinci na drugem mestu. Članice so bile ekipno druge, pri čemer je **Lea Terčon** osvojila srebrno medaljo, **Lea Vidič** pa peto mesto. V članski konkurenci smo imeli kar dve ekipi. Osvojili so prvo in četrto ekipno uvrstitev. **Žan Zorn** je postal državni prvak, **Matjaž Cotič** si je prislužil drugo mesto, **Peter Saksida** pa četrto mesto.

46. Odprto prvenstvo Bežigrada v skokih z male prožne ponjave

V soboto, 25. septembra, je za Bežigradom potekala že 46. tekma v skokih z male prožne ponjave. Omejitve v zadnjem letu so bistveno vplivale na treninge in razmere po slovenskih gimnastičnih društvih. V primerjavi s prejšnjimi leti na tekmi ni nastopila niti polovica športnikov kot običajno.

Naši najmlajši člani (cicibani in cicibanke) na tej tekmi niso nastopili. Med mlajšimi dečki je **Mark Martinuč** pokazal najboljše skoke in osvojil prvo mesto. **Kristjan Ferjančič** je bil četrti. Ekipno so mlajši dečki osvojili prvo mesto. Starejše kategorije

so na tej tekmi zaznamovali padci, zato so dosegli nekoliko slabše rezultate kot običajno. Pri starejših deklicah je **Taja Fabijan** osvojila šesto mesto, starejši dečki so ekipno osvojili srebrno medaljo. Pri mladinkah je bila **Petra Arčon** peta, ekipno so osvojile četrto mesto. Prav tako je bil peti Patrik Nemeč (mladinci). Pri članicah je Lea Terčon osvojila drugo mesto, Lea Vidič četrto mesto, ekipno pa so bile članice druge. Tudi na tej tekmi sta nastopili dve ekipi članov. Zasedli so tretje in peto mesto, med posamezniki pa je bil najboljši Žan Zorn s petim mestom.

Najboljših šest oziroma osem tekmovalcev je nastopilo še v finalu. V finalu tekmovalci skočijo še dva skoka. Tekma za Bežigradom bo skupaj s tekmo v Renčah, ki se bo odvila oktobra, štela za Pokal Slovenije. ●

 Igor Ferjančič
 Jurij Arčon

Naše prve priprave – Rogla 2021

Dekleta **ND Renče** selekcij U17 in U15 smo letos prvič odšla na predsezonske priprave. Skupaj s trenerjema **Alanom Milatovičem** in **Andrejem Furlanom** smo se 12. avgusta zgodaj zjutraj odpravili na Roglo.

Po dolgi vožnji smo iz primorske vročine prispeli v pohorski hlad. Treningi so potekali dvakrat dnevno skupaj z jutranjim regeneracijskim tekom. Popoldan je sledila sprostitvev v bazenu. Treningi so vsebovali veliko kondicijske priprave, ki pa je bila zaradi visoke nadmorske višine še

bolj naporna, a prav zato tudi bolj efektivna. Nazaj proti domu smo se odpravili 15. avgusta po dopoldanskem treningu in kosilu. Punce se klubu in trenerjema zahvaljujemo za uresničitev naše že dolgo trajajoče želje. ●

 Špela Bremec
 Arhiv ND Renče

Drugi nogometno obarvan športni poletni kamp Renče 2021

Od 23. do 27. avgusta se je v športnem parku Renče že drugo leto odvijal nogometno obarvan športni poletni kamp za otroke. Rdeča nit je bilo urjenje v nogometnih veščinah, tega pa so spremljale še številne druge dejavnosti.

Po lanskem pozitivnem odzivu in dobri obiskanosti se je **Nogometno društvo Renče** tudi letos odločilo organizirati poletni kamp. Z njim so otrokom želeli omogočiti prijetno in aktivno preživljanje zadnjega tedna poletnih počitnic. Vsak dan se je začel s treningom nogometa pod vodstvom

Čas smo namenili tudi ustvarjanju, na večje skupno platno je vsak udeleženec narisal svoj avtoportret. Raznovrstne aktivnosti so spodbujale skupinski duh in poglobile prijateljstva med otroki.

Poleg vseh že omenjenih izvajalcev dejavnosti gre zahvala še **Vipava SUP Adventure**

trenerja **Fabrizia Troisija** ob pomoči **Alana Milatoviča** in **Matevža Campolunghija** ter **Špele Bremec**, **Nike Zbogar Fajt**, **Anje Lukežič** in **Julije Murovec**, nadobudnih nogometašic ženske ekipe ND Renče. Sledile so malica in raznovrstne dnevne aktivnosti, ki so bile športno, ustvarjalno in izobraževalno naravnane. Koordinirali sta jih **Mija** in **Ana Lipušček**.

Otroci so se preizkusili v skupinskih športnih igrah, ki smo jih zaradi slabega vremena izvedli na kotalkališču, in skakanju na prožnih ponjavah pod vodstvom trenerke ŠD Partizan Renče. **Anja Ciglič** je izvedla delavnico angleščine, **Lara Malobabič** pa delavnico plesa. Sreda je bila dan za kopalke, saj smo supali po reki Vipavi in tekmovali v igrah z vodnimi baloni. Posebno zanimiv je bil dan, ko so otroci skozi prakso spoznavali osnove preživetja v naravi, ki ga je izvedel **Nejc Gorjan**. Ob prostih trenutkih so si udeleženci krajšali čas z igranjem košarke, namiznega nogometa, med dvema ognjema in igrami s kartami.

in **Gregorju Testenu** za izposajo supov in vodenje, **Deanu Turelu** za pomoč pri vodnih aktivnostih in preživetju v naravi, **Društvu za podvodne dejavnosti Soča** za izposajo rafta, **Kotalkarskemu klubu Renče** za izposajo prostorov, **Športnemu društvu Partizan Renče** in trenerki **Urši Vrbec** za strokovno vodenje delavnice, **Luki**

Čotarju za grafično podobo kampa, **Rusi hiši** za slastne obroke, podjetju **Komar d.o.o.** za malice in prigrizke ter podjetju **Incom** za hladno sladoležno osvežitev. Hvala tudi staršem za zaupanje in otrokom za obisk in prijetno družbo. Se vidimo naslednje leto. •

 Ana in Mija Lipušček
 Arhiv ND Renče

Prvi memorial Rajka Stepančiča

Prvi septembrski vikend je bil v Renčah v znamenju nogometa. Že v petek je v organizaciji veteranske sekcije **ND Renče** potekal 1. Memorial Rajka Stepančiča, posvečen dolgoletnemu predsedniku nogometnega društva, športnemu delavcu in nogometnemu navdušencu ter legendi kluba **Rajku Stepančiču**, ki nas je na našo veliko žalost v letošnjem letu zapustil.

Na odlično pripravljenem igrišču v športnem parku je nastopilo pet veteranskih ekip (**ND Gorica, ND Primorje, NK Komen, NK Vodice Šempas** in domačini **ND Renče**). Kar deset odigranih tekem je postreglo z vsečno igro, lepimi potezami in številnimi goli. Mnogi gledalci so uživali ob domiselnih potezih razigranih »starih« nogometnih virtuozov, ki so nekoč nosili prvotnega dresa, kar nekaj pa jih je obleklo tudi reprezentančni dres.

V prvem planu sta bila seveda druženje in *fair play*, a naj vseeno omenimo, da je na koncu slavila ekipa **ND Gorice** pred domačini **ND Renče** z golom v zadnji minuti tekme. Tretje mesto je osvojila ekipa **NK Komen**.

Na zaključni prireditvi je najprej **Miran Müllner**, predsednik Športne zveze Nova Gorica, opisal zgodovino Nogometnega društva Renče in podelil plaketo ob 50. obletnici delovanja. Sledil je govor dolgoletnega nogometaša in nekdanjega predsednika društva **Rajka Lasiča**, ki je z

izbranimi besedami opisal nogometno in tudi življenjsko pot Rajka Stepančiča.

Sledila je podelitev pokalov, ki jih je podelil **Borut Stepančič**, sin pokojnega Rajka Stepančiča, vsi navzoči pa so bili nato povabljeni na družabni večer in prijetno druženje starih nogometnih mačkov.

Konec meseca maja prihodnega leta bo sledilo nadaljevanje, 2. Memorial Rajka Stepančiča, takrat končno v okviru praznovanja 50. obletnice Nogometnega društva Renče z bogatim zabavnim in športnim programom. Že sedaj lepo vabljeni. ●

 Ozy Žbogar
 Arhiv ND Renče

Turnir mlajših selekcij

V nedeljo, 5. septembra, je v športnem parku Renče potekal pravi nogometni praznik. V lepem sončnem vremenu smo lahko številni gledalci spremljali odlične dvoboje mladih nogometašev in nogometašic, ki so se izkazali z veliko nogometnega znanja in borbenostjo.

Nogometni turnir je bil namenjen kategoriji mlajših cicibanov (letniki 2013 in 2014) in starejših cicibanov (letniki 2011 in 2012). Turnirja se je udeležilo več kot 150 otrok iz širše goriške regije. Na turnirju so v obeh starostnih kategorijah sodelovale ekipe **ND Gorice, NK Vipave, ND Komna, Društva mladi nogometaš Gorica, ND Bilj, NK Brd** in domača ekipa **Renče/Adria**. Ekipe so bile v obeh starostnih kategorijah razdeljene v dve skupini, sledili so medsebojni dvoboji za končne uvrstitve. Poudariti je potrebno, da rezultat v teh starostnih kategorijah ni prvotnega pomena, saj se v tej starostni kategoriji poudarek daje postopnemu razvoju nogometnih in motoričnih sposobnosti otrok, zabavi, druženju in graditvi ekipnega duha. Domača ekipa starejših dečkov je osvojila končno četrto mesto, ekipa mlajših cicibanov Renče/Adria pa je v tesnem finalu, v katerem so odločale malenkosti, izgubila proti ND Gorica in osvojila odlično drugo mesto.

Pri organizaciji dogodka so sodelovali veterani in ostali podporniki kluba, ki so poskrbeli za odlično organizacijo dogodka in da tega dne nihče od velike množice akterjev in obiskovalcev v športnem parku Renče ni odšel domov s praznim želodcem, saj je bilo za pijačo in jedačo odlično poskrbljeno, mladi nogometaši in nogometašice pa so ob koncu turnirja poleg pokalov prejeli tudi več kot zaslužen sladoled.

Glede na videno na igrišču in tribunah je prihodnost nogometa v Renčah svetla. Želimo si le, da bomo lahko v Renčah v bodoče spremljali še veliko podobnih nogometnih dogodkov in da se v kraj povrne množičnost ukvarjanja z nogometom. Nogometno društvo Renče je glede na videno na pravi poti in ima potencial za nadaljnji razvoj. •

 Matevž Campolunghi
 Arhiv ND Renče

ND RENČE

V ND Renče vpisujemo nove člane, zato vabimo fante in dekleta, stare od 5 let naprej, da se pridružijo rdeče-beli družini.

Kontakt:

E-mail: nd.rence2000@gmail.com

Tel: 031 704 599 (Matevž)

Kotalkarski klub Renče

Tekmovanje 1. Mednarodni pokal Kristal

Razmere pandemije covid so zaznamovale tudi tekmovalno sezono 2021 in tudi v našem športu krojile razpored tekmovanj, ki ni potekal skladno z običajno medletno časovnico, pač pa glede na dopustne možnosti organizacije tekmovanj. Tako smo se zelo veselili vseh tekmovanj, na katerih smo lahko nastopili in se lahko vsaj malo pripravili na državno prvenstvo, ki je bilo sicer organizirano v običajnem času v začetku meseca julija. Tako smo se v drugi polovici meseca junija udeležili tekmovanja za Mednarodni pokal Kristal, ki ga je organiziral sosednji klub iz Občine Šempeter-Vrtojba v športni dvorani v Šempetru, kjer so naši tekmovalci lahko svoje osvojeno znanje primerjali z ostalimi tekmovalci iz Slovenije in predvsem nekaterimi italijanskimi tekmovalci iz bližnjih klubov onstran meje.

Na tekmovanju je nastopilo 25 naših tekmovalk, ki so za ta čas in glede na covid razmere, ki so veljale še vse do meseca aprila, zelo dobro nastopale in v dokaj

zahtevni konkurenci osvojile kar nekaj lepih uvrstitev. V najmlajših kategorijah sta bili najuspešnejši **Keli Ludvik** z osvojenim tretjim mestom v kategorij začetnic

in **Klara Uršič** v kategoriji mlajših deklic, v kategoriji D1 in D2 pa sta **Anea Zorn** in **Sara Žbogar Fajt** posegli po srebrni kolajni, v kategoriji starejših deklic je **Maja Corsi** osvojila četrto mesto, prav tako **Erin Gorjanc** med deklicami v skupini D2. Med tekmovalkami najstarejših kategorij sta po kolajnah posegli **Ajda Pahor** in **Eni Zorn** ter se uvrstili na drugo in tretje mesto, njun uspeh je dopolnila **Mija Primožič** s četrtnim mestom. Po kolajni je v kategoriji E1 posegla tudi **Mia Krušec**.

Državno prvenstvo

Državno prvenstvo je potekalo v prvih dneh meseca julija v Športnem parku v Novi Gorici v organizaciji **Kluba za umetnostno kotalkanje Nova Gorica**. Na državnem prvenstvu je nastopilo kar 33 naših tekmovalcev, kar je pomenilo, da smo se v primerjavi z drugimi klubi državnega prvenstva ponovno udeležili z daleč najštevilčnejšo ekipo, na kar smo zelo zelo ponosni. Imamo veliko število članov, ki so zelo aktivni in ne gleda na zelo težko zimsko obdobje, ko tekmovalci niso smeli trenirati zaradi pandemije, ki se je zavlekla vse do pomladanskih dni, nismo obupali. Po naših najboljših močeh smo se uspeli zorganizirati, umestiti vse tekmovalce v primerne skupine in jih kar veliko število (glede na to, da gre za individualne nastope) v zelo kratkem času pripravili za

tekmovanje na državnem prvenstvu. Nekateri so tekmovali v rednih skupinah in se potegovali za naslove državnih prvakov, drugi za naslove prvakov tekmovanja za Pokal Slovenije, ki je potekalo sočasno. Naše tekmovalke so nas razveselile s številnimi zelo dobrimi nastopi in njihovih uspehov smo še toliko bolj veseli, saj jim je to uspelo v zelo težkih razmerah vročinskega vala. Že gledalci smo težko prenašali vročino, toliko težje je bilo za tekmovalke, ki so izvajale številne elemente v sklopu svojih programov, kar terja izjemno moč in zbranost ter vzdržljivost. Številne osvojene kolajne so nam ponovno potrdile, da smo na pravi poti, ko trmasto vztrajamo in se borimo, pa četudi treniramo le preko portalov in na daleč ali od doma.

Naslove državnih prvakinj so tako osvojile Klara Uršič v kategoriji cicibank, med starejšimi deklicami je slavila Maja Corsi, najboljša kadetinja pa je bila Ajda Pahor. Njihove uspehe so z osvojenimi kolajnami dopolnili v kategoriji začetnic z osvojenim srebrom in bronom **Aria Zorn** in Keli Ludvik, v kategoriji mlajših deklic z drugim mestom **Luna Padovan**, v kategoriji starejših deklic **Tina Uršič** in **Zala Koglot** s srebrno in bronasto kolajno in v kategoriji kadetinj Mija Primožič in Eni Zorn s prav tako srebrnim in bronastim odličjem.

Naslava prvakinj v tekmovanju za Pokal Slovenije sta osvojili v kategoriji D2 **Kaja**

Bizjak, v E1 Erin Gorjanc, srebrna je bila Mia Krušec v kategoriji E2, bronasti pa sta bili v najmlajši kategoriji D1 **Nina Gruden**, v najstarejši skupini E1 **Maša Bizjak**.

Za najmlajše je bil to pravi zalogaj, ker so tekmovali na novi kotalkarski plošči, ki je niso poznali, a so se kljub temu zelo dobro odrezali, starejše tekmovalke pa so se srečale z dodatnim izzivom nabiranja točk za uvrstitev na razna mednarodna tekmovanja.

Poleg vseh individualnih nastopov pa se je naš klub izkazal tudi na državnem prvenstvu v tekmovanju kvartetov, kjer smo slavili tako v mladinski kot v članski kategoriji. Zmagovalni mlajši mladinski kvartet so sestavljale Maša Bizjak, **Melani Seljak**, **Nina Iussa Kumer** in **Meta Maraž**, članice mladinskega kvarteta pa so bile Erin Gorjanc, **Sara Jerkovič**, Mia Krušec in **Karin Uršič**. Za veličasten zaključek državnega prvenstva pa je s svojim nastopom poskrbel naš kvartet članic, do pred kratkim aktivnih tekmovalk z osvojenimi številnimi kolajnami na mednarodnih tekmovanjih in celo evropskih prvenstvih, kjer so **Ana Turel**, **Lana Pregelj**, **Jessica Marka** in **Urška Furlani** vse svoje izkušnje iz individualnega kotalkanja prenesle v skupino in prikazale čudovit program.

Bera kolajn je bila tudi tokrat izjemna, zmagali nismo le v treh skupinah od enajstih, v katerih smo nastopili, skupaj smo osvojili kar 18 kolajn. A za nas to ni le statistika, trudimo se biti in ostati najboljši v Sloveniji ter kljub dokaj strogim razmeram, ki so veljale za vadbo v aktivnem športu, ohranjati stik z najboljšimi v mednarodnem okolju in na tekmovanjih evropskega nivoja.

Evropsko prvenstvo

V preteklosti smo se redno udeleževali evropskih in svetovnih prvenstev. Še vedno so vsi naši cilji in želje isti, še vedno želimo ostati prisotni na evropski sceni, a

je to v danih okoliščinah, ko je bila redna vadba pri nas kar nekajkrat prekinjena, zelo težko, saj si tekmovalci nastope na tako pomembnih tekmovanjih zagotavljajo z doseganjem predpisanih normativov, kar pa je ob nekontinuiranih dnevni treningih in brez tekmovalnih nastopov skorajda nemogoče. Tako je na Evropskem prvenstvu za mlajše kategorije kadetov in mlajših mladincev Slovenijo letos zastopala le ena tekmovalka, naša Ajda Pahor, ki je svoje nastope zelo dobro izpeljala in se v hudi konkurenci uvrstila na skupno 11. mesto. Evropsko prvenstvo je letos potekalo v znanem italijanskem obmorskem mestecu Riccione in kljub temu da gre za znano letovišče s številnimi turisti, je bilo

prvenstvo zaprtega tipa s strogimi pravili glede covid predpisov in posledično skorajda brez gledalcev. Vse nastope smo si ljubitelji umetnostnega kotalkanja lahko ogledali preko neposrednih prenosov na YouTube kanalu. Veseli smo, da je naša čeprav skromna ekipa kljub vsemu uspela ohraniti stik z najboljšimi.

Priprave na Rogli

Končno poletje, pričakovane počitnice in težko pričakovane skupne priprave, ki se jih udeležijo številni naši tekmovalci od najmlajših do najstarejših kategorij. Te so za marsikaterega našega člana najpomembnejši del naše počitniške dejavno-

sti. Med počitnicami so naši tekmovalci še posebej aktivni po kratkem dopustu, ki si ga privoščijo s starši, običajno takoj po državnem prvenstvu, se z morja vrnejo polni energije in zagnanosti, tako da med počitnicami ne poležavajo, pač pa dnevno trenirajo. Člani in potencialni člani za slovensko reprezentanco tudi dvakrat na dan. Zato da bi čim hitreje nadoknadili zamujeno v zadnjih dveh sezonah, smo s potencialnimi reprezentantkami že v juliju odšli v športno turistični center na Rogli in z intenzivnimi kotalkarski in kondicijski treningi pripravili dobro podlago za

nadaljnje delo v okviru priprav za večja mednarodna tekmovanja. Sprostitev smo v prostem času našli v plavanju v bazenu in druženju v bungalovih, saj nam zelo slabo vreme ni dopuščalo sprehodov v naravi in druženja na zraku zunaj, ker smo preživljali prava neurja s poplavami.

Zelo dobre razmere za vadbo smo želeli izkoristiti tudi v sklopu priprav, ki so se jih želeli udeležiti tudi najmlajši. Tako smo priprave ponovili, a bili smo številčni, odrinilo nas je več kot 30 in čeprav so bili nekateri še predšolski, so starejši zanje zelo, zelo

lepo poskrbeli. Starejša dekleta so v vsaki sobi ob trenerjih skrbela za mlajše otroke in jim bila lep zgled, kako potekajo športne priprave. Priprave običajno zajemajo vadbo, sestavljeno iz več sklopov večkrat na dan, in sicer kotalkamo, uporabljamo fitnes prostore za namene vaj krepitve, izvajamo plesne veščine, tečemo in nabiramo kondicijo na stadionu in po okoliških tratah. A nihče nikoli ne jamra, ko se toliko dogaja, poleg redne vadbe seveda sledijo plavanje v bazenu, sprehodi in druženja.

Ker se nam je tudi tokrat obetalo muhasto vreme, smo izkoristili prvi dan in šli na pohod do Lovrenških jezer – prehodili smo kar 10 km, ki smo jih popestrili s številnimi kondicijskimi izzivi in igrkami, da je čas hitreje minil. Najmlajše tekmovalke smo peljali tudi na pohod po Škratovi učni poti, kjer so neizmerno uživale, še posebno takrat, ko nas je ujel dež in smo plesali v dežju. Zadnji večer je bil namenjen predstavitvi sob, kjer domišljija ni poznala meja, in krstu vseh tistih, ki so bili prvič z nami na pripravah (teh je bilo kar 16), seveda je sledila podelitev diplom. Čisto pred odhodom proti domu smo se spustili še z vlakcem Zlodejevo.

Naše aktivnosti so raznovrstne in zajemajo tako prosto kotalkanje kot druge kotalkarske veščine ter kondicijski in baletni del vadbe, občasno pa so treningi tudi v celoti namenjeni sprostitvi v obliki raznih iger. Naši člani se v njih najdejo tako ali drugače. Zato so tudi zgodbe naših tekmovalcev edinstvene, polne emocij in izkušenj za življenje. Vsaka je drugačna. Vsaka je dragocena. Vsaka je spoštovanja vredna.

Zahvala gre našim trenerjem **Niki, Sari, Marku, Kaji, Ani, Lani, Janu, Jessici** in Urški ter ostalim mlajšim vaditeljem, ki tako zavzeto, srčno in strokovno vodijo naše tekmovalce na njihovi poti. ●

Upravni odbor KK Renče

Ko si les in roka podata roko

Manj je več (less is more)

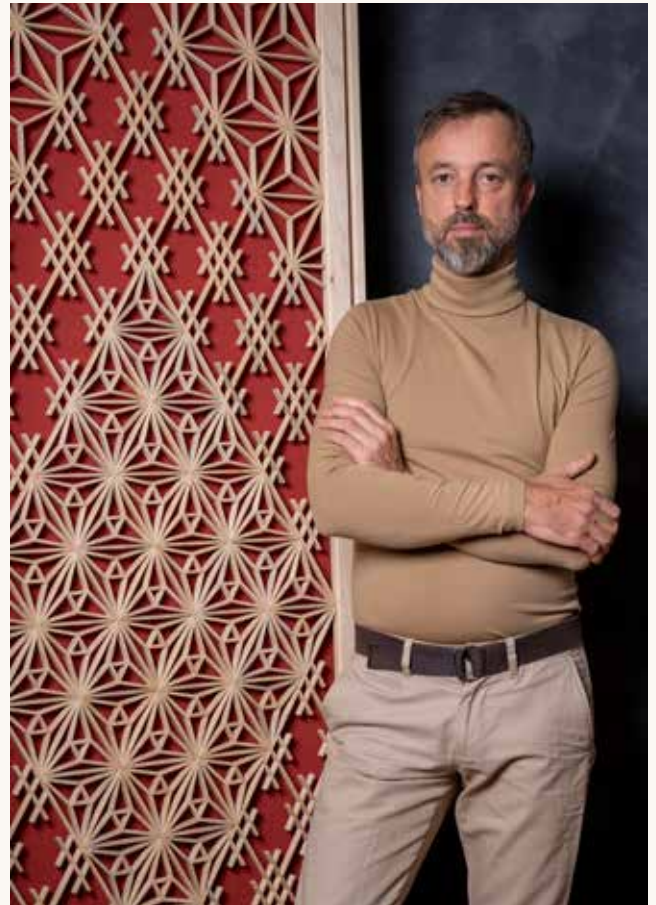
Drevo kot samoraslo, mogočno, robustno mistično bitje v človeku ob stiku z njim izzove veliko vprašanj, saj njegova celovitost, odeta v korenine, prenaša dediščino zapisov trenutkov tega sveta. Drevo je lahko trenutek, ki človeku nudi zavetje, toplino, razumevanje, in smelo mu je bohotiti se s svojo čarobno vrednostjo moči. Je kot letni čas, ki nam razodeva lepote barvnih, oblikovnih doživljajskih trenutkov življenja, le ozavestiti in občutiti je potrebno šelestenje listov, ki se ob topotu vej senzibilno klanjajo zemlji, zahvaljujoč se za prejete darove. Besede drevo se lahko dotaknemo in jo okusimo z dotikom, vonjem, zvokom ali šumom. Z notranjim pogledom nam prenaša sporočila, zapisana v nas samih, in mnogokrat se dotakne ravno tistih zamolklih in neizživetih, družbenemu okolju nerazumljivih. Živeti drevo je biti življenje, ki je kot ono s koreninami pritrjeno v lastno moč, v moč vrednot in vizije, ki ne dovolijo, da se odtujimo v še tako razburkanih trenutkih življenja, temveč nas le nežno zazibljejo in pozibavajo, ko plujemo čez neznana odprta morja oceanov.

Dojeti drevo, živeti dediščino njegovih zapisov in jih prenesti na naslednje rodove so želja in način življenja mnogokaterega slehernika, ki se z zavedanjem pomena trajnostnega sobivanja z lesom trudi prenesti delček občutenja tudi v sodobno, potrošniško naravnano družbo.

Vem, da drevesom in ne nam dana je veličina popolnega življenja; na ljubečih tleh so sestre zvezdam, mi, kot da smo na tujem, a drevesa v domovini!
(Nikolaj Gumiljov (1886–1921), Drevesa)

Občutiti in živeti drevo zahteva od posameznika živeti sebe, živeti sanje življenja, kot jih poskuša živeti **Tomi Špacapan** iz Bukovice, snovalec lastnih izdelkov, ki temeljijo na vodilu misli: »*Less is more* ali manj je več«.

Z vonjem lesa se je srečeval že v otroštvu, saj je v očetovi domači delavnici zvok žage večkrat prepeval. Mogoče sta prav ta vonj in zvok v njem prebudila zavest čutenja ljubezni do lesa. Sestavljanje mozaika njegove poklicne poti se je začelo ravno v tej delavnici, v kateri je pričel z opravljanjem (po njegovih besedah) splošnih mizararskih del in kmalu mu je bilo v okolju nadejto ime odličnega mizarja. Zapis »biti odličen mizar« pa mu je dal moč zagona, da si je dopustil podati se na pot iskanja želje, ki je v njem tlela že od samega začetka. Ta želja je ustvarjati in ustvariti vizualno atraktiven izdelek z dovršenim estetskim videzom in funkcijo uporabnosti, v kolikor, seveda, izdelek ni dekorativne narave.

Tomi Špacapan, v ozadju dekorativni pano (kumiko), izdelan po vzoru starih japonskih mojstrov.

Prepustiti se potovanju po poti lastnih misli, sanj, želja in vizije je v njem staklo tempelj moči večjega preobrata tako v osebнем kot poklicnem delovanju. Dopustiti, da se zgodi preobrat, pa mu je omogočilo videti, občutiti in doživljati novo razsežnost pogleda pomena trenutka in mu ponudilo nova spoznanja na področju umetnosti in industrijskega oblikovanja. To je bil trenutek, ko sta dotedanje poslovno poznanstvo in sodelovanje s prizanim slovenskim industrijskim oblikovalcem **Oskarjem Kogojem** prerasla v

nekaj več, v vzajemno delitev videnj in zaznavanj, prepletenih z umetniškim izražanjem. Nastopil je čas, ko se je v njem prebudila tudi potreba po novem dodatnem znanju, po nečemu, kar bi pripomoglo k dodatni razsežnosti kreativnosti. Tako ga je pot vodila v Ljubljano na Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo. Sodelovanje z Oskarjem Kogojem in njegova podpora sta v veliki meri pripomogla k snovanju novega pogleda na izdelke in predmete. Izostrita se pogled in občutek za estetiko, oblika predmeta prevzame nove dimen-

zije njene enostavnosti, v zavedanje se umesti pomen vpliva oblike na psiho posameznika. Nove razsežnosti pogleda in čas mu ponudita in razširita nova spoznanja, ki prerastejo v pomen vrednot simbolov in arhetipov starih civilizacij. Znanja mojstrov starih obrti se v njegovem

umu umestijo na tron, ki jim po njegovem prepričanju pripada.

Ko ga vprašamo, kje ideja, zamisel in inspiracija za izdelek, nam po kratkem premisleku pove, da nemalokrat traja miselni proces dlje od samega procesa izdelave izdelka. Temelj njegove vizije oblike lesenega pohištva ali lesenega predmeta naj bi ob predpostavki možnosti konstrukcije temeljil in izhajal iz njegove funkcionalnosti. Izdelek v njegovi celoti naj ne bi v človeku zadovoljil in potešil le fizične potrebe, temveč naj bi človeku ob stiku in sobivanju z njim nudil tudi psihično in duhovno ugodje. Takšna pričakovanja in potrebe človeka pa je včasih zelo težko udejanjiti in umestiti v izdelek ali predmet, saj je pri snovanju, oblikovanju in izdelavi nekega predmeta težko doseči, da so v celoto zajete vse komponente funkcionalnosti, estetike in oblike.

Pri izdelovanju raznih predmetov najraje uporablja domače vrste lesa, kot so oreh, jesen, hruška smreka ..., saj mu obdelava

tega daje upanje in možnost povrnitve vrednot ter pomena in namena tradicionalnega načina obdelovanja lesa v sodobnem času. Smelost dovoliti si manifestacije tradicionalne obdelave in izdelave lesenih predmetov daje posamezniku in družbi možnost občutiti vrednost in čarobnost naravnih materialov, ki jih je moč povrniti v življenje, jih plemeniti, spreminjati ...

Sam namreč nasprotuje komercializaciji družbe, katere cilj je v družbo umestiti

komercialno miselnost na vsa področja posameznikovega življenja, tudi tista, ki so zadolžena za osnovne človekove potrebe. Preko nenehnih reklamnih sporočil, po njegovo, v nas vzbujajo nove in nove potrebe ter nas z dražljaji opominja, brez česa nam ni živeti. Tako grob, prefinjen način prodora v človekovo podzavest sčasoma iz nas izbriše primarna hotenja, želje in potrebe ter nas z ustvarjeno željo po še več odpelje v svet norije nakupov. S takim obnašanjem se še hitreje oddaljujemo od bistva, saj nam ravno to bežanje onemogoča posvetiti se ter resnično zaužiti lepoto nekega dobro oblikovanega in zasnovanega predmeta.

Ob gledanju in doživljanju družbenega stroja se zaveda, da tako naravnana družba ne more resnično doživljati in čutiti lepote nečesa, saj je um nenehno izpostavljen nekim novim ponavljajočim se dražljajem, ki ga vodijo k še večjemu kopičenju. Tako družbeno obnašanje izrablja

kapital z različnimi ustvarjenimi nadomestki z namenom popolne odtujenosti posameznika od bistva narave in naravnega. Ob tem pa mu kot trajnostno naravnani moralist v poduk žuga s prstom, kako neuk je naš odnos do narave in okolja. Družbeno naravnani subjekt pa z načinom življenja omogoča tako delovanje zasnovanega kapitala in se pri tem v imenu lastnih interesov in v izogib lastni odgovornosti sklicuje na primorano vključevanje v globalizacijske procese.

Pred sto leti se človeku ni bilo potrebno ukvarjati s pomenom besede trajnostna naravnost. On je to živel in se do narave tudi tako obnašal. Bil je primoran spoštovati tisto, kar ga je obdajalo, in tisto, kar mu je narava nudila za preživetje in udobnost bivanja. Z razvojem in industrializacijo družbe pa je prestopil prag novih potreb, ki so ga privedle do nove, napredne naravnane miselnosti. Stremeti je pričel po iznajdbi nečesa novega, po nadomestku lesa, ki bi dihal z naravnimi pljuči, ne da bi pri tem grobo posegal v naravo. Rodila se je zelo dobra rešitev z imenom panelna plošča, ki bi po prepričanju Tomija lahko z lahkoto nadomestila današnjo sodobno iverno ploščo. Panelna plošča je po njegovih besedah veliko bolj trajnostna, kvalitetna in zelo lahka, vendar je to material z eno slabo lastnostjo – to je visoka cena. Pri preučevanju tehnologije izdelave iverne in panelne plošče pa se mu poraja vprašanje, zakaj je cena slednje tako visoka, saj je tehnologija izdelave panelne plošče bolj enostavna in veliko bolj

ekološko naravnana kot izdelava iverne plošče. Odgovor na to je mogoče zapisan v naši dlani ali v nehotenju spoznanja resnice pohlepa.

Delo z lesom, dotik, vonj in pogled nanj, nudijo Tomiju ugodje in, kot sam pove, pravo terapevtsko doživetje. Les je zanj postal življenjski sopotnik, ki ga spremlja v njegovem vsakdanu. Ob pravem času mu je razprl krila svobodnega razmišljanja in izražanja notranjih čutenj ter mu omogočil živeti sanje. Z njim je

poletel v osrčje idejnih zasnov umetnosti in oblikovanja, prepletenega s tradicijo izražanja nekega naroda, poletel je v vizijo zasnov modnih dodatkov vse do predmetov oz. izdelkov enostavnih linij z dovršenim, funkcionalno in estetsko prefinjenim izgledom. Živeti v tesnem stiku z lesom je tako za Tomija Špacapana postal pravi privilegij, ki si mu je upal stopiti naproti.

Spoštovani, upajmo, da zaslišali bi šelestnje dreves. •

 Irena Rovani in Tomi Špacapan
 Fotografija: Neva Močnik, Denis Čotar, Darko Humar, Tomi Špacapan

Odstiram skrite zaklade svoje duše

Ines Ferdinanda Drole

V kot tančica prosojnih spominih se zavem, da sta se moja kreativnost in ročna spretnost kazali že v ranem otroštvu, ko sem kot štiriletna deklica ostrigla mamino kučmo in mislila, da sem frizerka, nekaj let kasneje pa sem že šivala oblekice punčkam, nato sem ideje prenesla na papir in s papirnatimi manekenkami iz Zabavnika uprizarjala modne revije. Moja ljubezen do ustvarjanja se je nadaljevala tudi v osnovni in srednji šoli, ko sem na maminem Bagatu šivala oblačila zase, kasneje pa s študijem na FNT v Ljubljani še poglobila znanje o tekstilu in leta 1992 pridobila naziv samostojne kulturne delavke – modne oblikovalke tekstilij.

Vendar moda ni moja edina ljubezen, pritegnjejo me različni materiali, estetika nasploh in sam ustvarjalni proces. Več kot deset let sem sodelovala s FM (Futurističnim marketingom) iz Ljubljane pri izdelavi dekoraciji raznih glasbenih in promocijskih dogodkov, kot tudi oblikovanju promocijskih stajlingov, večkrat sem sodelovala tudi s čudovito ekipo projekta Briška poroka in Praznik češenj, kreirala sem nekaj umetniških modnih nastopov (enega si lahko ogledate na YouTube kanalu, če v iskalnik vpišete Dresscode: Passion (short) live at Mostovna (Nova Gorica)), imela tudi nekaj samostojnih razstav in izkušnjo dekoraterke za pohištvene kataloge. Nato sva pred desetletjem s prijateljico v Novi Gorici odprli mali modni atelje, vendar je v tako malem mestu premalo kreativnih izzivov in prav pomanjkanje teh me usmerja v iskanje novih priložnosti, da izživim ves svoj ustvarjalni naboj,

da odstiram skrite zaklade svoje duše, svojega poslanstva.

V zadnjih letih me je tok ustvarjanja usmeril v izdelovanje umetelnih tekstilnih kreacij, kjer do izraza prideta iskanje subtilne estetike posamezne tkanine in sam kreativni proces. Material najprej začutim, preučim njegove tehnične lastnosti, ki jih izpostavim, da maksimalno zaživijo – gre za kontemplacijo. Vsak element je ročno izdelan, znotraj ustvarjalnega procesa doživljam najboljšo verzijo sebe, moja dela so intuitivna, občutena komunikacija z okoljem. Narava je večna inspiracija, moja učiteljica, vedno znova fascinirana pogosto postojim pred čudovitim cvetom, drevsom, filigranskimi krili škržata, in kot začarana skeniram njihovo mikrostrukturo ali barvno kombinacijo, otip ... Podzavestni vtisi in črpanje iz univerzalnega bazena idej oblikujejo moje nastajajoče kreacije, izbrani material že nosi svojo vsebino in v harmoniji z naročnikom, ambientom polno zaživi, jaz sem nekakšen prevodnik, orodje, hvaležna prisotnost, ki jo tudi uporabnik občuti, ko se vse zlije v celoto, najsi gre za dekorativo ali modo. Ljudje zaupajo mojemu občutku za prostorsko, barvno in vsebinsko usklajenost, cenijo inovativen pristop, pristnost, prisotnost, pozornost. Moje stranke so največkrat ljudje, ki doživeto občutijo estetiko nasploh in doprinos umetelnosti tekstilnega detajla v prostoru, originalnost je del njihovega karakterja; včasih mi kdo pove, da dobi mravljince že ob vizualnem stiku ali otipu kreacije.

Moje tekstilne umetnine so brezčasne in se lahko zlijejo z različnimi stili, otoplijo moderne linije, dodajo akcent klasiki ali avantgardnemu interjerju. Te ekstravagantne umetelne kreacije vedno dosežejo ugodje uporabnika in zmeščajo prostor s svojim krhkim, včasih že filigranskim

videzom, imajo pa tudi ustrezne tehnične lastnosti za njihovo vzdrževanje. Služijo kot večnamenski tekstilni dekor: sofisticirane zavese, unikatne španske stene, umetnina na steni, ekskluzivna posteljna pozamenterija, odrske kulise, pa tudi kot **art to wear** oziroma umetnost, ki jo nosiš. Vedno mi je izziv tudi osrečiti stranko z avtentičnim oblačilom po naročilu, vse bolj pogosto pa se zavedam pretiranega potrošništva in opažam vse večje onesnaževanje planeta, zato z željo, da bi ljudje spet razmišljali trajnostno, tudi ko gre za oblačila in druge tekstilne izdelke, dajem pobudo za delavnice/tečaje KreAktivnega šivanja, ki vzpodbujajo predelavo/ oplemenitenje, reciklažo starih kvalitetnih oblačil, zaves, posteljnine, preprog, torbic ... da kot posamezniki prispevamo k trajnostnemu razvoju vse bolj onesnažene Zemlje in ozavestimo sobivanje v ritmu našega čudovitega planeta.

Organiziram tečaj KreAktivnega šivanja, ki je prilagojen vsem stopnjam ročnih spretnosti, lahko brez predhodnega znanja, za oba spola, zagotavljam zavzet individualni pristop. Vse podrobne informacije dobite na 041 584 399 – Ines Nanda.

Posamezne kreativne svetovalne delavnice izvajam v manjših skupinah do pet oseb enkrat tedensko v mojem ateljeju (Vogrsko 64 A) in traja približno 2 uri in pol. Delavnice obsegajo prikaz preproste predelave/ oplemenitenja enostavnega oblačila in individualno svetovanje za posamezni izdelek, tako da se udeleženi naučijo veliko praktičnega ob nasvetih za konkretne tekstilne kose, ki jih prinesejo s seboj in jih lahko skupaj predelamo, če imajo nekaj predznanja, ali pa predelavo zaupajo meni.

Kreativnost in domišljija povezujeta ljudi, skupaj ustvarjamo boljši svet in tudi moja prihodnost je neizbežno povezana z ustvarjanjem, v glavi nosim številne ideje, ki komaj čakajo realizacije.

- https://www.instagram.com/ines_nanda_drole/
- <https://www.facebook.com/nandines/>
- www.nanda.si

 Ines Ferdinanda Drole
 Osebni arhiv

Bunker na Vogrskem

Človeška iznajdljivost nima meja. To je dokazal tudi **Peter Fornazarič, po domače Barabonov, z Vogrskega**, ki je leta 1939 naredil bunker v peči.

Po prvi svetovni vojni so za Primorce in Primorsko prišli težki časi. Kraljevina Italija je okupirala slovensko etnično ozemlje in domačini – Primorci – so postali drugorazredni državljani. Ni bilo dela, davki so dušili prebivalce, slovenski jezik je bil prepovedan. Mnogo Primorcev je zapustilo rodno grudo in odšlo s trebuchom za kruhom po širnem svetu. Tisti, ki pa so vseeno ostali na svojih domovih, so poskušali na vsak način preživeti in so vztrajali v težkih razmerah. Tako je tudi Peter Fornazarič prišel na idejo, da bi zgradil skriven bunker, ki bi ga uporabljal za žganjekuho. Domačini so namreč morali kotle za žganjekuho prijaviti italijanskim oblastem in plačati posebno takso. Kotli so bili označeni z registrsko številko in zapečateni. Seveda je to pomenilo, da ni bilo zasluzka in si tako z žganjekuho niso finančno kaj posebno pomagali. Tako je mnogo posameznikov kuhalo žganje v strogi tajnosti, na težko dostopnih krajih, pod zemljo, v gozdovih in podobno.

Peter Fornazarič je svojo idejo uresničil in naredil bunker, namenjen žganjekuhi, skrit pod pečjo. Njegova domislica je uspešno delovala prikrita pred italijanskimi oblastmi. Bunker se je nahajal pod kuriščem peči, kjer je bil kotel, v katerem so kuhali hrano za domače živali, predvsem prašiče. Za vstop v bunker je bilo

PETER FORNAZARIČ

potrebno najprej odmakniti kotel, zatem pa še potegniti rešetke kurišča.

Druga svetovna vojna pa je v svoj vrtnec potegnila tudi Italijo in posredno tudi slovensko prebivalstvo na območju tako imenovane Julijske krajine (Venezia Giulia). Naši ljudje se niso hoteli boriti za italijansko državo in so zelo kmalu odhajali v ilegalo in partizane. Začel se je širiti odpor proti italijanski okupaciji.

Aleš Bebler - Primož, tedaj namestnik komandanta slovenske partizanske vojske, je prišel na Vogrsko 15. novembra 1942 in se je skrtil v bunkerju pri Petru Fornazariču. Tu je živel v prostoru iz dveh delov, velikih 2,4 m krat 2,6 m in 1,2 m krat 2,6 m ter z višino 1,85 m. V bunkerju je imel razsvetljava, da je lahko tipkal, pripravljaval

gradivo in propagandni material ter tudi radioaparater, preko katerega je poslušal predvsem radio London. V bunkerju je bil tudi sedež pokrajinskega komiteja KPS za Slovensko primorje. Ob obisku bunkerja januarja 1943 je **Franc Leskovšek - Luka** predelno steno razbil. Že 10. marca 1943 pa so k hiši Petra Fornazariča prišli italijanski vojaki in policisti ter začeli iskati skrivališče oziroma bunker. Da se v hiši Petra Fornazariča skriva Aleš Bebler, jim je izdal **Ivan Kerševan**. Petrova žena **Olga** kljub pretepanjem in ustrahovanjem bunkerja ni izdala. Moža Petra je imela v zaporu že od 11. januarja 1943. Na koncu, ko bunkerja pri Barabonovih niso odkrili, so italijanski vojaki v zapor odpeljali še Olgo. Seveda so se tudi v zaporu zaslišanja nadaljevala, ampak vsemu mučenju navkljub, ki sta mu bila izpostavljeni, Olga in Peter nista izdala nobenega podatka.

OLGA VSTOPA V BUNKER

Pred kratkim sem si bunker pri Barabonovih ogledal skupaj s podžupanom **Alešem Furlanom**. Predstavila nam ga je **Nives Derman** skupaj z mamo **Vido**. Bunker je res zelo dobro vzdrževan in vreden ogleda. Ob tej priliki lahko samo pohvalim Nives in njeno mamo Vido, da sta vsa ta leta vzdrževali in ohranili bunker v prvotnem stanju. Mislim, da je tudi za našo občino to zelo pomembna turistična in zgodovinska točka, ki bi lahko bila bolj izkoriščena. ●

✍ in 📷 Jože Repoša

Vladimir Marc

Veselje
Ljubezen
Akcija
Delo
Igrivost
Marljivost
Iskrivost
Razumnost

Da, vse to si bil ti. In kar ne verjamemo, da te več ni. Da si se odpravil na izlet, tisti, ki si ga kot vse ostale organiziral, a tokrat nanj nisi povabil nikogar.

Odšel si tiho, kar ni bilo v tvoji navadi, a mislim, da umirjeno, spokojno, nenazadnje tudi veselo.

Tvoji **Flaškonarji** te bomo pogrešali. Bil si naš idejni vodja, vedno si nas sklical vse skupaj in najlepše so bile vaje v tvoji kleti.

Tudi v krajevni skupnosti si bil nepogrešljiv. Čeprav nisi bil član, si bil naš. Vedno se te bomo spominjali z nasmehom na ustih. Tako, kot bi si ti želel.

Zdaj te pozdravim. Ta bot si nam jo zagodel. In to sam. Naj ti glasba lepša dneve v tvojem novem domu za mavrico.

Hvala, da smo si lahko delili del našega življenja. ●

 Katarina Gregorič Tischer

Predsednik KS Vogrsko Nejc Gorjan je povedal, da je z Vladimирjem sodeloval zadnja tri leta. Pri vsaki aktivnosti je bil pripravljen sodelovati in se je bilo mogoče nanj zanesti.

Do upokojitve je bil **Vladimir Marc** naš dolgoletni poštar, ki smo ga poznali vsi krajanje Vogrskega, Bukovice in Volčje Drage, in ni bilo krajana, ki ga Vladimir ne bi poznal. Skupaj s pošto nam je vedno prinesel tudi obilico dobre volje. Vsi smo ga poznali kot delovnega človeka, polnega optimizma in hudomušnosti. Po upokojitvi si je v svojem stilu takoj dodal naziv PVP – poštar v pokoju – in se seveda včlanil v društvo upokojencev. Pred Vladimирjem je bil dolga leta predsednik društva **Edvard**

Petrič, ki mu je 31. maja 2013 potekel mandat. Vladimir se je odločil, da sprejme funkcijo predsednika DU. Izvoljen je bil 1. junija 2013 na izredni seji občnega zbora društva. Bil je predsednik dva mandata.

Najprej je treba poudariti, da je bil Vladimir Marc gonilna sila v društvu upokojencev. Pri tem ga je podpirala in spodbujala njegova žena **Vida**.

Z gotovostjo lahko trdimo, da je bil ob vsakem dogodku, ki se je zgodil v društvu, skorajda edini, ki je hitro in zanesljivo poskrbel za njihovo organizacijo. Vsakič je sodeloval pri pripravi prostora za občni zbor društva, srečanja ob koncu leta, razna predavanja in delavnice. Tudi organizacija vsakoletnih izletov je bila več ali manj na njegovih ramenih.

Verjetno ni bilo dogodka v vasi in v okviru Občine Renče-Vogrsko, ki se ga Vladimir ne bi udeležil. Tudi na nivoju Pokrajinske zveze društev upokojencev severne Primorske je bil aktiven in se udeleževal sestankov, raznih srečanj in proslav oz. prireditve, kakor tudi športnih iger upokojencev severne Primorske. Vedno je spodbujal člane društva, da se udeležujemo srečanj in drugih dogodkov (športnih in drugih tekmovanj, pohodov, proslav idr.), ki se organizirajo v vasi, občini ali izven nje.

Sodeloval je z domala vsemi organizacijami oz. društvi v vasi in občini, npr. Župnijsko Karitas Vogrsko, Krajevno organizacijo Rde-

čega križa Vogrsko, Vokalno skupino Lijak 1883- Vogrsko, Pihalnim orkestrom Vogrsko, Športnim društvom Škulja, KTD Vogrsko, z ostalima dvema društvoma upokojencev v naši občini, ne nazadnje tudi s Podružnično OŠ Vogrsko. Tudi z Občino Renče-Vogrsko je redno sodeloval in se udeleževal sestankov, na katere je bil vabljen. Povsod je bil sprejet odprtih rok, saj je mednje prinesel obilo dobre volje in pozitivne.

Njegova dobra volja, zabavna komunikacija, pozitivna naravnost ni pustila nobenega izmed nas ravnodušnega. Sestanki društva so potekali v prijateljskem vzdušju, nikoli ni bilo slabe volje ali zamer. Vedno smo se o perečih vprašanih pogovorili strpno in razumevajoče. Sklepi, ki smo jih sprejemali, so bili vsakič soglasno sprejeti. ●

 Društvo upokojencev Vogrsko

Septembrski niz koncertov Vokalne skupine Lijak 1883 – Vogrsko

Za nami je naporen mesec, ki smo ga člani **Vokalne skupine Lijak 1883 - Vogrsko** zaključili s tradicionalnim Gotardovim koncertom na podružnični šoli na Vogrskem. Poleg slednjega smo zapeli še na treh drugih koncertih, in sicer na lokaciji NOE Wine Bar & Restaurant, na turneji **Radia Robin**, kjer smo se poslušalcem predstavili 9. septembra zjutraj, in na sobotnem koncertu pod kostanji, kjer nas je gostil **Pihalni orkester Vogrsko**.

Vogrsko na tradicionalnem Gotardovem koncertu.

Samega koncerta žal v običajnem spomladanskem času epidemije ni bilo moč izpeljati, zato pa smo vse napore vložili v izpeljavo koncerta v sredini septembra. Na tokratnem koncertu so kot naši gostje nastopili trio **TamburaTeam** iz Vipave. TamburaTeam so trije mladi »mwži« iz Vipave in njene okolice. **Aleksander** na kontrabasu, **Urban** na kitari ter **Matevž** na braču in kvazi vokalno v tej zasedbi obstajajo od avgusta 2016 in zaenkrat se še razumejo. Igrajo večinoma etno glasbo s celega sveta, najde pa se tudi že kakšen

Juretič, baritona **Borut Ipavec** in **Andrej Vončina** ter basisti **Valter Gorjan**, **Tine Cencič** in **Rok Bernetič**. Pevci nadaljujejo tradicijo moškega petja, ki so ga skozi celotno obdobje zbora ohranjali vogrinski pevci. Ustanovljena je bila na pobudo mlajših pevcev, ki so si želeli novih izzivov. Bogato pevsko dediščino iz daljnega leta 1883 s ponosom in veliko odgovornostjo nadaljujejo. Vokalno skupino vodi umetniška vodja **Mojca Cej**.

Prečudovit koncert smo zaključili s skupnim nastopom obeh zasedb, za konec pa smo skupaj zapeli z nekdanjimi pevci.

Tradicionalni Gotardov koncert 2021 Vokalne skupine Lijak 1883 – Vogrsko

V nedeljo, 12. septembra, pozno popoldne, ko se je sonce hitro spuščalo k svojemu počitku, smo v prečudovitem ambientu podružnične šole na Vogrskem zapeli člani Vokalne skupine Lijak 1883-

avtorski komad. Njihova delovna vnema sledi sloganu: »Se nm nikamr n mdi!«

Kot organizator Gotardovega koncerta smo seveda nastopili člani Vokalne skupine Lijak 1883- Vogrsko, ki prihaja z Vogrskega in deluje v okviru **Kulturno turističnega društva Vogrsko**. Trenutno zasedbo sestavljamo: 1. tenor **Vasja Juretič**, 2. tenorja **Marko Furlan** in **Vitjan**

Za konec še povabilo vsem, ki bi želeli zapeti v naši družbi (kontakt 051 676 636 – Vasja Juretič). Veseli bi bili novih glasov, zato vabljeni med nas. ●

- Vasja Juretič, predsednik VS Lijak 1883- Vogrsko
- Arhiv Vokalne skupine Lijak 1883- Vogrsko

Zopet smo zaigrali pod kostanji na Vogrskem ...

Po kratkem poletnem predahu smo člani orkestra v drugi polovici avgusta zopet pričeli z vajami z željo, da izpeljemo načrtovani septembrski dogodek.

V soboto, 11. septembra, smo člani orkestra že v zgodnjih popoldanskih urah pričeli s pripravo odra in vsega potrebnega za izvedbo koncerta na parkirišču pri združenem domu na Vogrskem. Prijetno razpoloženi smo z nestrpnostjo pričakovali uro, ko bomo spet po dolgem času zaigrali pred domačim občinstvom. In uspelo nam je. Po nekaj tednih vaj smo uspešno izpeljali glasbeni večer pod kostanji na Vogrskem.

Program se je tradicionalno pričel z iskriko koračnico Ravello, sledile so skladbe iz animiranega filma Coco in vsem dobro poznane uspešnice, kot so True Colors, I'm still standing, Don't stop me now. Manjkale pa niso niti slovenske zimzelene skladbe, saj smo godbeniki pod taktirko **Nejca Kovačiča** za ta večer pripravili tudi dve nepozabni slovenski popevki – Pegasto dekle in Šuštarški most. Pod kostanji so s prijetnim petjem poslušalce razveselili tudi gostje – člani **Vokalne skupine Lijak 1883 - Vogrsko**. Skozi topel septembrski večer pa sta nas mladostno in veselo vodila **Matija Melinc** in **Gaja Ostanek**. Zaključili pa smo ob lepem sončnem zahodu s koračnico Zlatorog Vinka Štrucla.

Godbeniki upamo, da je v pestrem glasbenem programu vsak poslušalec našel skladbo zase in užival v naši družbi. Lah-

ko rečemo, da smo na ta dan vsi občutili veselje, ki nam ga daje glasba. Veseli in polni pozitivne energije se tako podajamo v novo godbeno sezono 2021/22 ter

že snujemo nove programe in projekte. ●

 Tina Saksida
 Dennis Heric

Na Vogrskem so zaživele godbeniške glasbene urice

Dolgoletna želja, da bi v **Godbeniško šolo Vogrsko** vključili tudi mlajše otroke, se je letos končno uresničila. V torek, 7. septembra, so bile za 5 in 6-letne otroke izvedene prve godbeniške glasbene urice, ki se od tedaj dalje redno izvajajo.

Učiteljica **Kristina Saksida** s pomočjo glasbenih didaktičnih iger otroke vpeljuje v glasbeni svet. V prijetnem vzdušju, na zanimiv in privlačen način ustvarjajo barvito deželo, deželo glasbe, in pri tem nadvse uživajo. To izkazujejo tudi otroški

nasmehi in njihove glasbene hišice, ki so polepšale učilnico.

Veseli smo, da so glasbene urice zaživele in s tem postavile nov, pomemben mejnik v dolgoletni vo-grinski godbeniški zgodovini. •

 in **Valentina Gregorič Saksida**

Poletni utripi v Društvu upokoencev Renče

V vročih poletnih mesecih sta se življenje in delo močno zaustavila. To se je pokazalo tudi v delovanju **Društva upokoencev Renče**. Neumorne so bile samo udeleženske klekljarskih delavnic.

V mesecu avgustu se je večje število upokoencev udeleževalo organiziranih četrtkovih izletov na rekreacijo v morju v bližini Hotela Delfin v Izoli. Plavanje v morju nam je nadomestilo telovadbo v domači dvorani.

ni. Vsak četrtek nam je prinesel ne samo rekreacijo, temveč tudi veliko smeha in dobre volje, skratka sprostitve. Zdelo se nam je, da je dan prehitro minil. V naše vrste smo povabili tudi upokoence iz sosednjih društev, ki so se z veseljem odzvali.

V petek, 10. septembra, smo sodelovali tudi na razstavi ročnih del, ki jih je organiziralo **Rokodelsko društvo Severne Primorske** v Opatjem selu. Ročna dela so prispevale članice našega društva: **Slavica Kante, Angelca in Tamara Mikluš, Jelka Likar, Vera Boškin, Darja Bizjak, Mira Fon, Marlena Šušmelj** in **Hema Jakin**.

Poletje se preveša v jesen in v začetek novih, zanimivih nalog. •

 DU Renče
 Arhiv DU Renče

Učna pot – med lepotami doline ali med odpadki?

Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj.

Prebivalci Vipavske doline smo lahko upravičeno ponosni na lepote naše doline in njene naravne danosti. To bogastvo nam je zaupano v varstvo, da ga ohranimo tudi za naše potomce in da ga bomo mi in obiskovalci lahko še dolgo občudovali. Med lepotami Vipavske doline nas že vodi kar nekaj tematskih poti. Kmalu se jim bo pridružila učna pot ob Reki Vipavi, ki nastaja v okviru projekta VIPava in bo osredotočena na naravna bogastva doline.

Pot spremlja tok reke Vipave od njenega izvira do prehoda v Italijo. Na poti bodo obiskovalci lahko spoznali marsikaj novega o reki Vipavi: zakaj je tako pomembno ohranjanje njene obrežne vegetacije, kako lahko izboljšamo razmere za ribe v reki, s katerimi redkimi in ogroženimi vrstami si še delimo dolino, katerim delčkom doline se zaradi občutljivosti njenih prebivalcev raje izognimo ... Rdeča nit poti so vrste in habitatni tipi, ki jih varujemo v okviru omrežja Natura 2000. Za prijetno in sproščujočo pot je zelo pomembno tudi, da vzdržujemo negovano, sonaravno in čisto krajino. Vabimo vas, da nam pri tem pomagate tudi vi.

Pohodniki na učni poti – med reko in vinogradi ... (foto: arhiv Zavoda za ribištvo Slovenije)

Obiskovalce pozivamo, naj bodo pri svojih obiskih naravnega okolja tihi, uvidevni, naj se držijo utrjenih poti, naj ne trgajo cvetja in naj svoje odpadke odnesejo s seboj. Poskrbijo naj, da s svojim obiskom učne poti ne bodo motili ostalih obiskovalcev s hrupom ali jih ogrozili s prevelikimi hitrostmi in z rabo neprimernih prevoznih sredstev

Nedovoljeni in neustrezno izvedeni posegi v obvodno vegetacijo zelo škodijo naravi in posledično tudi človeku. Za vsak poseg na vodnih in priobalnih zemljiščih (tudi poseg v obvodno vegetacijo) je potrebno dobiti vodno soglasje, na območju Nature 2000 tudi dovoljenje za poseg v naravo, v primeru posega pa še krčitveno dovoljenje. (foto: arhiv Zavoda RS za varstvo narave).

(motorji, štirikolesniki itd.). Pot je namenjena pešcem in kolesarjem. Vse uporabnike poti še posebej prosimo za strpnost in pazljivost na odsekih, ki jih za dostope do polj uporabljajo tudi kmetje in na koščkih poti, ki potekajo po lokalnih cestah.

Posebej pomembno vlogo pri vzdrževanju krajine imajo domačini in lastniki ali najemniki zemljišč. Brez njih ne bi bilo kulturne krajine, kot jo poznamo – z vzdrževanimi polji, mejicami in potmi ... Nasprotno pa imajo zelo negativen vpliv dejavnosti kot so odlaganje gradbenih in drugih odpadkov in zelenega odreza z vrtov, vožnja po priobalnih zemljiščih, razgaljanje tal ob vodotokih in posegi v obrežno vegetacijo, ki jih bi jih pravzaprav smeli opravljati le, v kolikor imamo ustrezna soglasja.

Vnašanje raznovrstnih odpadkov in zelenega odreza v naravno okolje prinaša tudi veliko tveganj za vnos ali širjenje invazivnih tujerodnih rastlin. S širjenjem teh vrst pa upada pestrost domorodnih organizmov, višajo se stroški obdelave in vzdrževanja, upada kakovost ali količina pridelka, pogosto pa imajo te vrste tudi negativne vplive na zdravje ljudi in živali.

Odpadki nikakor ne sodijo v naravo. Čeprav si gotovo nihče ne želi, da bi naša dolina postala podobna smetišču, pa raznovrstni odpadki še vedno (pre)pogosto pristanejo v naravi. Na rečnih bregovih ovirajo naravne procese, onesnažujejo prst in vodo, negativno vplivajo na stabilnost bregov in na pretakanje vode, močno kazijo izgled krajine in povzročajo visoke

Mi sodimo na urejeno odlagališče (foto: R. Cotič in arhiv Zavoda RS za varstvo narave)

stroške za sanacijo stanja. Negativni učinki in stroški se še povečajo, če z odpadki v naravo nevede vnesemo tujerodne invazivne vrste. Da bi se izognili vsem negativnim vplivom, ki jih povzročajo odpadki v naravi, imamo vsi možnost, da gradbene in druge odpadke ter zeleni odrez brezplačno oddamo v najbližjem zbirnem centru, kjer bodo zanje ustrezno poskrbeli. Na našem območju so zbirni centri...

Zbirni center Renče - Vogrsko
ponedeljek: 10:00 - 12:00
sreda: 14:00 -17:00
sobota: 7.00 - 10.00
nedelja, prazniki: ZAPRTO

Naše okolje je odraz nas samih – s skupnimi močmi bomo še naprej uživali v lepotah Vipavske doline!

Otroci in psi – varno sobivanje

Prošnja za lastnike psov

Vzgojiteljice opozarjajo, da se na sprehodih po travnikih in bližnji okolici naselij srečujejo s psi, ki niso na povodcu, kot določa Zakon o varstvu živali, prav tako je to določeno v Odloku o nadzoru in obveznostih lastnikov in skrbnikov psov, ki ga je Občinski svet Občine Renče-Vogrsko sprejel na seji 22. septembra 2015. Med vrtčevskimi otroki so tudi taki, ki se psov bojijo. V ta namen bomo v vrtec povabili člane društva Tačke pomagačke, ki bodo otroke učili, kako se je potrebno obnašati ob srečanju s psom.

Nekateri lastniki in sprehajalci psov Zakona o varstvu živali in občinskega odloka ne spoštujejo in so ob opozorilih vzgojiteljic celo arogantni.

Če prijazna povabila k skrbnemu in odgovornemu ravnanju lastnikov psov ne bodo zalegla, bo potrebna pomoč redarske službe in pristojnih inšpekcijskih organov, da zagotovimo varnost otrok in ostalih sprehajalcev. Za začetek pa poskušajmo cilj doseči z mehkejšimi pristopi. •

 Ravnatelj Bogomir Furlan

Običajno se otroci razveselijo srečanja z živalmi, še posebej s kužki. Vendar niti pri psih, niti pri otrocih ne vemo dobro, kaj se jim pleče po glavi. Velikokrat odrasli niti ne razumemo, kaj želijo eni in drugi povedati. Srečanja žal niso vedno le prijetna. Kaj so sporočali, izvemo, ko se že zgodi. Da se bodo srečanja otrok in psov končala prijateljsko, varno in brez neprijetnih ali celo tragičnih izkušenj, obljubljam, da bomo otroke učili, kako ravnati ob srečanju s psom, lastnike psov pa prosimo, da še preden pride do srečanja, svojemu ljubljenci nataknete povodec. To določa

tudi Zakon o zaščiti živali, ki v tretjem odstavku 11. člena določa, da morajo skrbniki psov fizično varovati psa tako, da je pes na povodcu. Naši otroci vam bodo hvaležni. •

 Vzgojiteljice OŠ Renče
 Vir: Psuprijazen.si, www.freepik.com

Evropska komisija vabi: Konferenca o prihodnosti Evrope

Konferenca o prihodnosti Evrope

je **nova odprta in vključujoča** oblika posvetovalne demokracije, njen namen pa je Evropejcem omogočiti večji vpliv pri oblikovanju evropskih politik. Začela se je maja letos, potekala bo pa do junija 2022. Skupno predsedstvo (Evropska komisija, Evropski parlament in Svet EU) se je zavezalo, da bo spremljalo njen potek in ugotovitve.

K sodelovanju na konferenci želimo pritegniti čim večje število ljudi vseh starosti, spolov in prepričanj iz vseh družbenih okolij, še posebej lokalne skupnosti, nevladne organizacije, izobraževalne in kulturne ustanove, socialne zavode ter skupine državljanov.

Kako se lahko vključite?

- Na spletni platformi objavite svoje zamisli in predloge na kakršnokoli temo o prihodnosti Evrope
 - › Platforma je **večjezična**, vse objavljene zamisli in ideje pa računalnik avtomatično prevede v izbran EU jezik.

- › Objavlja lahko **kdorkoli**, ki se zaveže k spoštovanju temeljnih načel konference.
- Komentirajte, delite ali podprite že objavljene ideje
- Udeležite se dogodkov o prihodnosti Evrope
 - › Na platformi poiščite dogodke v vaši bližini ali spletne dogodke, ki potekajo pod okriljem konference.
- Organizirajte in objavite lasten dogodek o prihodnosti Evrope
 - › Primeri vključujočih in sodelovalnih dogodkov v živo ali prek spleta: **po-govor, debata, srečanje...**
 - › Na platformi lahko objavite tudi že načrtovane dogodke, ki se dotikajo tem, ki so pomembne za prihodnost Evrope.
 - › Vsi udeleženci in dogodki morajo spoštovati **listino konference o prihodnosti Evrope**, ki določa standarde za spoštljivo vseevropsko razpravo.
- Po koncu dogodka zapišite zamisli in ideje, ki so jih udeleženci podali na dogodku

Za napotke se lahko obrnete na Predstavništvo Evropske komisije v Sloveniji ali na EUROPE DIRECT informacijske točke v šestih slovenskih regijah.

Kaj se bo zgodilo z zbranimi idejami?

Ključne ideje in priporočila s platforme bodo prispevala k omizjem z evropskimi državljanami in državljani ter plenarnim zasedanjem Evropskega parlamenta, kjer se bo razpravljalo o teh zamislih in priporočilih, vse skupaj pa bo pripomoglo k oblikovanju zaključkov konference.

Več na spletu:

- futureu.europa.eu (spletna platforma konference o prihodnosti Evrope)
- slovenia.representation.ec.europa.eu (Predstavništvo Evropske komisije v Sloveniji)
- europe-direct.si (informacijske točke EUROPE DIRECT) •

 Tina Radaković, Predstavništvo Evropske komisije v Sloveniji

RAZPISI BREZOBRESTNIH POSOJIL 2021 V SKUPNI VIŠINI 1.800.000 EUR

	GOSPODARSTVO	KMETIJSTVO
KLJUČNE NOVOSTI	<ul style="list-style-type: none"> • poenostavitev prijav na razpise • za investicijska posojila lahko zaprosijo tudi normiranci 	<ul style="list-style-type: none"> • poenostavitev prijave na razpis (pri višjih investicijah) • daljše obdobje odplačila (največ 8 let)

KLJUČNE PREDNOSTI NAŠIH POSOJIL

- Brez obresti = obrestna mera 0 %.
- Ni stroškov odobritve posojila.
- Ni stroškov vodenja posojila.
- Možnost predčasne vrnitve posojila brez dodatnih stroškov.
- Z odplačevanjem lahko začnete takoj ali pa se odločite za 1-letni moratorij.
- Obroki posojila 4-krat letno, kar vam omogoča optimizacijo denarnega toka.

PRIJAVNI ROKI 1 X MESEČNO

**Vsi razpisi so objavljeni na spletni strani:
WWW.JSMG-GORISKA.COM.**

Obvestilo o izvajanju brezplačnih prevozov za starejše in invalide

Ponovno vas obveščamo, da se v Občini Renče – Vogrsko izvajajo brezplačni prevozi starejših in invalidov. Prevoze bo tudi v letošnjem letu izvajalo **Društvo paraplegikov Severne Primorske**. Prevozi se lahko uveljavljajo na naslednjih relacijah:

- do osebnega zdravnika ali zobozdravnika oz. do dežurnih ambulant ter na fizioterapijo v ambulantah Zdravstvenega doma Nova Gorica – Osnovno varstvo in Zdravstvenega doma Nova Gorica – Zobozdravstveno varstvo,
- do Splošne bolnišnice »dr. Franca Derganca« Nova Gorica,
- 1 x letno na pregled v druge bolnišnice v Sloveniji,
- do Občine Renče-Vogrsko in do Krajevnega urada Bukovica Upravne enote Nova Gorica,
- do trgovine in pošte v Renčah oz. Volčji Dragi,
- in nazaj do doma uporabnika.

Za uveljavitev prevoza se je potrebno prijaviti po telefonu št. **05/300-28-22** ali **040 543 338** (ga. Mirjam Colja) **najmanj tri delovne dni pred prevozom.**

Urnik prijav:

- ponedeljek, torek, četrtek, petek od 8.00 do 12.00,
- sreda od 12.00 do 16.00.

Proste termine si lahko ogledate tudi na koledarju na spletni strani Društva paraplegikov:
<http://www.drustvo-go-para.si/prevozi>.

Vladka Gal Janeš in Matej Gruden

Nagradna igra HASHI (mostovi)

Igra Hashi izhaja iz Japonske. Zasnovana je na pravokotni ureditvi otokov, kjer številka na otoku pove, koliko mostov iz njega izhaja. Cilj igre je medsebojno povezati vse otoke, pri čemer je potrebno upoštevati, da:

- 1. iz otoka izhajata **največ dva in najmanj en most**, (najmanj ena oziroma največ dve črti)
- 2. **mostov ni dovoljeno povezovati poševno**, ampak **samo vodoravno in navpično** (ne po diagonali),
- 3. ko so mostovi medsebojno povezani, tvorijo celoto med seboj povezanih mostov, po katerih lahko prideš do vsakega otoka,
- 4. **mostovi – črte se med seboj ne smejo križati**.

Namig: začenjam z lažjimi primeri. Vedno pogledamo tiste številke, ki so največje, in jih prve povežemo, nato povežemo vogalne številke in nato ugotovimo, kateri otočki so sami. Veliko sreče pri reševanju, upam, da boste vzeli igro za svojo.

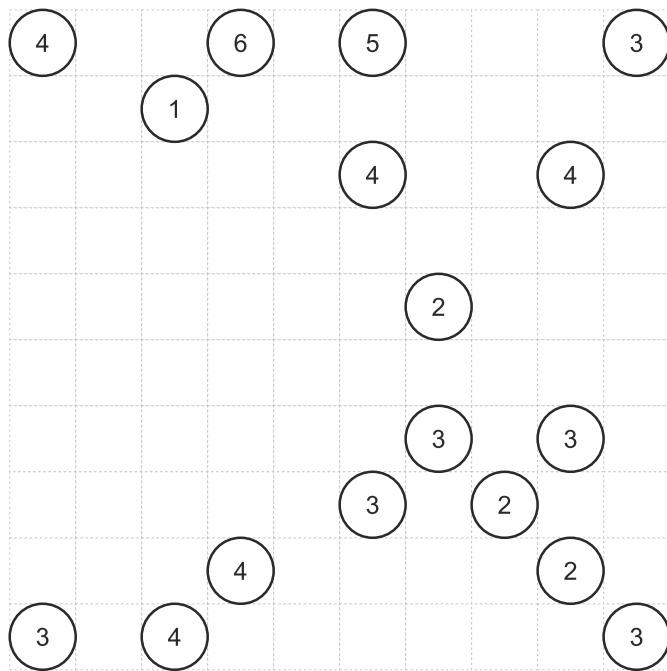
odreži in pošlji

ime in priimek:

naslov:

telefon:

Nagradna igra »HASHI«, NANDA

Poskušajte rešiti zgornjo igro mostovi in nam jo rešeno pošljite do **30. november 2021** na naslov: OBČINA RENČE-VOGRSKO, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga, s pripisom **»Nagradna igra HASHI«**. Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali dva nagrajenca. Nagrade poklanja NANDA - Ines Ferdinanda Drole.

Roland Tischer

SHIKAKU

4				2			2
	5						3
				3			2
6					3	2	
					3	2	4
	6				3		
	6				2		
					2		

Navodila:

Številka v polju pove, koliko kvadratov ali pravokotnikov je potrebno narisati (obrisati), da dobimo pravilno rešitev. Noben kvadrata ne sme ostati prazen. Če je noter npr. št. 2, narišemo (obrišemo) dva kvadrata, če je 3, pa tri kvadrata.

Opozorilo: rešitev je lahko kvadrat ali pa pravokotnik in ne črka L.

HITORI

2	5	5	1	5
5	2	3	5	1
1	3	4	2	4
3	1	2	1	5
2	4	2	3	2

Pravila:

- Hitori se igra v tabelah s števili, ki se ponavljajo.
- Cilj igre je izločiti tisto število, ki se ponavlja v vrstici ali stolpcu.
- Števila se morajo enkrat ponoviti, ne smeta ostati dve števili.
- Število izločimo s krogcem (obkrožimo številko), lahko tudi počrtnimo polje.
- Dve označeni polji se ne smeta dotikati ne v vrstici ne v stolpcu, lahko pa se dotikata po diagonali.

Namig: v zgornji tabeli imamo drugo vrstico in drugi stolpec z vsemi številkami. V prvi vrstici tako obkrožimo 1. in 3. štirico ter dvojko. V zadnji vrstici se dve dvojki ponovita, zato obkrožimo naslednjo.

Roland Tischer

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 4 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

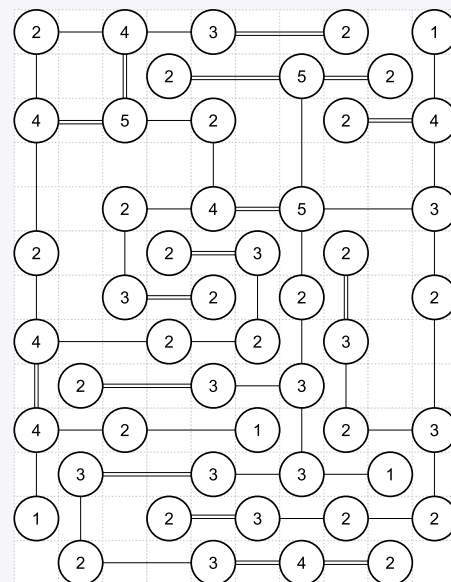
(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljani v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah. V kolikor gre za celostranski oglas, mora ta vključevati še 4 mm dodatka za porezavo (Bleed 4 mm).

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov: obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom »ZA OBČINSKI LIST«.

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«.
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Pripone«.
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 30. 11. 2021)!**

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Bučni njoki

Sestavine:

- 350 g buče hokaido
- 350 g krompirja
- 150–200 g moko
- 1 jajce
- ščep soli

Priprava:

Bučo in krompir narežemo in skuhamo do mehkega. Dobro odcedimo. Dodamo jajce in sol ter premešamo. Postopoma dodamo še moko, da nastane lepo voljno testo. Oblikujemo daljše svaljke

in narežemo njoke poljubne velikosti. Njoke skuhamo v vreli osoljeni vodi. Kuhani so, ko priplavajo na površje.

Odlični so z masleno žajbljevo omako – zabelimo jih z maslom, v katerem smo prepražili nekaj listkov žajblja, in potresemo s parmezanom.

Dober tek želim. •

 Renata Tischer

Pihalni orkester Vogrsko
bo naslednje leto praznoval 90. obletnico delovanja.

Ob tej priložnosti bi radi pridobili čim več fotografij, saj pripravljamo brošuro, ki bo izdana ob tem jubileju.

Veseli bomo, če boste svoje fotografije Pihalnega orkestra Vogrsko delili z nami. Posredujete nam pa lahko tudi kakšne zgodbe in anekdote, vezane na orkester, saj jih bomo z veseljem uporabili.

Fotografije in vaše zapise nam pošljite na e-mail: po.vogrsko@gmail.com

Hvala za sodelovanje in pomoč!

Pihalni orkester Vogrsko

AVTOR: IVAN CINGERLE	OBLIKA TELESNE DEJAV- NOSTI	MORSKA VODA	KANT- AVTOR SMOLAR	KOBILA, ZLASTI SUHA	15. IN 4. ČRKA	BOŽJI SEL	GLASBENIK GJURIN	PIŠČAL IZ LUBJASTE CEVKE SPONA, VEZ	<i>Razvedrilo</i>	ENOTA ZA MERJENJE OSVETLJE- NOSTI	GLAVNO MESTO PAKISTANA	TEČAJ (ZASTAR.)	MJAN- MARSKA VALUTA, KJAT	PESNIK FLISAR	VSTOP- NICA
IZLET- NIŠKA TOČKA LJUBLJAN- ČANOV															
LIČNICA															
OČRT, PRIKAZ				TRNAT GRM Z BELIMI CVETI SPOKOJ										NOŽEV HRBET ZVRST GLASBE	
RIHARD JAKOPIČ			NAZIV SESTRIN MOŽ				POLJSKA PTICA MAKEDON- SKO KOLO								
TESNILNA PRIPRAVA								DELAVNICA UMETNI- KOV AKIJA, AKIA							
<i>Razvedrilo</i>	AMERIŠKI PLAVALEC (MICHAEL)	VARJENI ŠIV LENUH, LENOBA				SPOJ ROKE S TRUPOM LETALNA NAPRAVA									
NAČRT					FOKSTROT KANADSKA PEVKA LAVIGNE							NEMŠKA PESNICA (NELLY) TEKOČINA V ŽILAH			
PLOŠČIN- SKA MERA							TRSKA TROPSCO DREVO, EBENOVEC						VRHUNEC SPOLNE NASLADE, ORGAZEM SESTEVEK		
EMIL NOLDE			KRAJ V SOŠKI DOLINI VULKAN NA HAVAJIH					PERUNIKA PESNIK MERMOLJA						VAS V LOŠKI DOLINI ANGLEŠKI PLES	
LOŠČILO				OBROBNA GREDECA ZA ROŽE DUŠKO LOKIN										UŠESNI NAKIT OSKAR KOGOJ	
DELAVEC PRI PRE- DILNEM STROJU															
AMERIŠKI IGRALEC (SYLVE- STER)															

OKAJAMA: mesto na Honšuju, SACHS: nemška pesnica, PHELPS: ameriški plavalec, HALL: ameriški astronom, ALONŽA: podaljšek menice

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko Občinskega lista je
30. november 2021

Naslov za pošiljanje prispevkov za Občinski list: obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom: ZA OBČINSKI LIST